

ஸ்ரீ
அமருதலஹரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ 1

ஸ்ரீரஸு.

2419

ஸ்ரீ அரவர உதயேந .

ஸ்ரீ தெராஜாநுஜாயத .

பெருமாள்கோவில் பிரதிவாதிபய் ரம்

அண்ண, ராசாரியர் இயற்றிய

அதருஷ்டாராதத ஸாவஸவம

[ரண தி யநுஷ்டான லிஷயத்தில் ஸ்ரீமந்

நி ம ந்த மஹ தேசி னுடைய

திவ்ய ஸுத் தி நிணயத் தப் பர நிபிப்பது]

1938.

பஹுதான்யஸ்ரீ யதசமி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராம கம ஸ்ரீவிலாஸ்ம அச்சுக்கூடத்திலகிடைக்கும்

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. ஓ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாழியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப ராம பெரிமாழ்வார் திரு	0	12	0	அத்யே பத்யார்த்த சத			
மொழி உ ராம	0	12	0	தூஷண முதலியவைகள்	1	0	0
ராயார் திருமொழி விரிவு				ரக்ஷாவிலோசன பாவ			
யுட	1	8	0	ப்ர ரகிகா	0	4	0
ஸ்ரீராம த இரண்டு சதகங்க				ஸ்ரீராமாயண தண்டம்	0	2	0
ஸ்ரீ விரிவு	2	0	0	ராமாதுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
அதிமாதுஷத்	0	12	0	பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
திரு ரய்மொழி அன்குபத்துகளுக்கு				பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
விரிவு	6	0	0	தேவராஜ மங்களம் தேவ			
பிளையந்த தி உ	0	4	0	ரா ரஷ்ட உ ர	0	3	0
ராய்யஞ்ச உ ர	0	4	0	திருப்புடகுழி ரமி ப			
தே ர	2	0		பரிஷ ரா-பரி ஷ்ட			
தோத்ர துதி ர	0	10	0	அதுபந்த ன்	0	6	0
ஸ்ரீ கருஷ் தாரம் ப், த்ஸம்ப்ர				அத்ருஷ்டார்த்த ர்	0	4	0
தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்ச்சிக்கா,				சதுச்ச்லோக உ ர	0	2	0
ஸ்ரீ ரவாமுனி தோத்ர ஸ்ரீலோ				பாலபோத ராயகம்	0	2	0
ராய தோத்ர				தர்க்க சா த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
உ ரயுடன்	1	0	0	வேதலக்ஷண விசாரநூல்			
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0	தொகுதி	1	0	0
வ்யமானோக்திஸௌஷ்ட				ஸ்ரீ ரதிகரார்ய பவ			
வலிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0	கரந்த கன்	1	0	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0	சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
தேசி ஸூத்ரி வித்தாஞ்				வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
சன்	0	4	0	வ்யாமோஹப்ரசட ளஷ்டம்	0	4	0
தேசி ஸூத்ரி பரிம	0	2	0	கூர்த்தாழ் ன் வைபவ	0	4	0
ஸ்ரீ த்வேந் டநாத				ஸ்ரீ சக பூஷணஸார	1	0	0
தோத்ர உ ரயுடன்	0	2	0				
ராய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0				

மற்று பலவுள

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராம கம ஸ்ரீவிலாஸம் அச்சுக்கூடத்திலகிடைக்கும்

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. ஓ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாழியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப ராம பெரிமாழ்வார் திரு	0	12	0	அத்யே பத்யார்த்த சத			
மொழி உ ராம	0	12	0	தூஷண முதலியவைகள்	1	0	0
ராயார் திருமொழி விரிவு				ரக்ஷாவிலோசன பாவ			
யுட	1	8	0	ப்ர ரகிகா	0	4	0
ஸ்ரீராம த இரண்டு சதகங்க				ஸ்ரீராமாயண தண்டம்	0	2	0
ஸ்ரீ விரிவு	2	0	0	ராமாதுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
அதிமாதுஷத்	0	12	0	பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
திரு ரய்மொழி அன்குபத்துகளுக்கு				பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
விரிவு	6	0	0	தேவராஜ மங்களம் தேவ			
பிளையந்த தி உ	0	4	0	ரா ரஷ்ட உ ர	0	3	0
ராய்யஞ்ச உ ர	0	4	0	திருப்புடகுழி ரமி ப			
தே ர	2	0		பரிஷ ரா-பரி ஷ்ட			
தோத்ர துதி ர	0	10	0	அதுபந்த ன்	0	6	0
ஸ்ரீ கருஷ் தாரம் ப், த்ஸம்ப்ர				அத்ருஷ்டார்த்த ர்	0	4	0
தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்ச்சிக்கா,				சதுச்ச்லோக உ ர	0	2	0
ஸ்ரீ ரவாமுனி தோத்ர ஸ்ரீலோ				பாலபோத ராயகம்	0	2	0
ராய தோத்ர				தர்க்க சா த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
உ ரயுடன்	1	0	0	வேதலக்ஷண விசாரநூல்			
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0	தொகுதி	1	0	0
வ்யமானோக்திஸௌஷ்ட				ஸ்ரீ ரதிகரார்ய பவ			
வலிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0	கரந்த க்ள்	1	0	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0	சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
தேசி ஸூத்ரி வித்தாஞ்				வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
சன்	0	4	0	வ்யாமோஹப்ரசட ளஷ்டம்	0	4	0
தேசி ஸூத்ரி பரிம	0	2	0	கூர்த்தாழ் ன் வைபவ	0	4	0
ஸ்ரீ த்வேந் டநாத				ஸ்ரீ சக பூஷணஸார	1	0	0
தோத்ர உ ரயுடன்	0	2	0				
ராய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0				

மற்று பலவுள



ஸ்ரீரஸ்து.

அதருஷ்டாராததஸாவஸவ அவதரணிகை

(ஸூகாஞ்சி. பூ. அண்ணங்கராசாரியர்)

வணங்கும் துறை ஸ் பல பல வாக்கி மதிவிகற்பால் பிணக்
கும் சமயம் பல பல வாக்கி என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த
படியே பகவத் ஸங்கல்ப நிபந்தனமாகவே இவ்வுலகின் கண் பல பல
மத பேதங்கள் விளைந்துள்ளன. தம் தம் மதக் கொள்கைகளில்
அவரவர்கள் அபிமானம் கொண்டிருப்பதும் ஸ்வமத தாபனத்
திலே ஊற்றமுற்றிருப்பதும் உகக்கத் தக்கதேயன்றி இறையும்
வெறுக்கத் தக்கதன்று. “அவரவர்கள் செய்து போரவேண்டிய
தொண்டுகளில் ஸ்வமதஸ்தாபனமென்பதே சிறந்த தொண்டு”
என்று கூறவும் குறையில்லை.

நமது முன்னோர்கள் பலபல திவ்யக்ரந்தம் னையருளிச்செய்து
வெகு அழகான ஸ்வதஸ்தாபனம் செய்தருளியுள்ளார்கள். பிறர்
இயற்றிய நூல்களின்மீது மறுப்பாக எழுதிய நூல் நாம் சிலவுண்டு.
வ்யக்திகளை நோக்கிய நிந்தைகளாது பரிஹாஸம் ளாவது பெரி
யோர்களின் ஒரு கிரந்தத்திலும் அல்பமும் அவரமம் பெற்றிருக்க
வில்லை யென்பது அறிஞர் அறிந்ததேயாகும். பரந்தா பரிஹாஸங்
களாலே பூரிக்கப்படுகின்ற நூல்களில் ஊடே யூடே நல்ல விஷயங்
ள் இருந்தாலும் அவை ஒருவர்கண்ணிலும் புலப்படாமல் ‘தூஷண
பரிஹாஸங்கள் தவிர வேறு விஷயம் இதில் என்ன இருக்கிறது’
என்றே பிராமாணிகர்கள் வெறுக்க நோக்கின்றது. “ததூஹுஸு-
தடிஸு. தடிஸுஜிஸு. தசுசுநவிஜிவிஜிஸு. தசுவாஸி
ஸுபுதாஸுஸு என்று இப்படிப்பட்ட சொற் ளோடும் நிற்ாமல்
வெகுநேரம் ளான ஸ்ரீரஸ்துஷணவாஷணங்களை அடுக்கிவிடுவ
தனாலேயே விஷயங்களுக்கு விடை கூறிவிட்டதாக ஆய்விடுமோ?

என்று விமர்சிப்பாரில்லை. விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னடையே அகன்று போகக் காணுகின்றோம்; அதுபோல நமக்கு விவக்ஷிதங்களும் நம்முடைய மதத்திற்கு சுனாஹங்களுமான ஸாஸ்திராபிஷங்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதஸ்தர்களின் வொடிங்கள் ஸுதவனவ விலகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் உயொவாஹங்களுமான மஹான்களுங்கூட மறந்து போகின்றார்களென்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியவில்லை.

திருவாய்மொழியில் [5-2-4] ‘இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே’ என்கிற பாசுரத்தின் சுட்டில் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வது காண்மின்; --“பயிர் தேயும்படி, களைவளருமாபோலே ஸாத்திகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாவிய நமயங்களை யெல்லாம் பறித்துப் டொகடுவாரைப்போலே ாங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை களித்துத் திரியா நின்றார்கள்” என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில் இது யிலே ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) “போலே யென்பானென்னென்னில்; ஸாத்திகர்க்கு, பிறரை நலியவேண்டுமென்றோரு அபிஸந்தி யில்லை யிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் உளன்றவூன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை என்பதாம். தங்கள் தங்கள் மதத்திற்கு உள்ளிடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வணநீயகெடுந் கூலிதங்களான சிதாஹாபிஷங் ள் அநாயாஸமாகவே மாய்ந்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் நன்குகாட்டப்படா நின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸரணியிலே கீரந்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பலருள் என்றாலும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பவர் மணாளமாமுனிகள் ஒருவரே யென்னத் தட்டில்லை. எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழி யூழி தொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்றாவமுதமே” என்னலாம்படியான வாசனொழிதை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலன்றி மற்றொன்றிலும் காணக்கிடக்காதென்பது வுநாருகூடேயிறே. அங்ருணிய திவ்யஸூக்திகளிலே அநவரத பரிசயம் பண்ணி

னாலும் அந்த நடை அனுமாத்திரமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலிருக்கிறதென்பதைப் பழமஹான்கள் வியந்துகூறக் கேட்டிருப்பதுண்டு. “வஹுஹி பிநி க்ருஷ். ப்ரோயிவவஹீக்ருஷ்” என்று சொன்ன அர்ஜுனனை நோக்கி “கஸஸ்பம் பிஹாவா ஹோ பிநோ டுநி-டுமு ஹவஹு” என்று கண்ணபிரான் மேலெழுந்திட்டதுபோலே ‘மாமுனிகளின் அருளிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமைபாதுதான்’ என்று மேலெழுந்திட வேண்டியதே யானாலும் “கஹூஸெநதா கஸகெத்ய” என்ற கணக்கிலே அப்பாஸகரமத்திலே ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவக்ஷிதங்களான சாஸ்த்ரிய விஷயங்களை ஆணியடித்தாற்போல் அமைத்தி வேணும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வைத்து தூஷணபரிஹாஸங்கள் சிறிதுமின்றிக்கே யெழுதப்படும் நூல்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

‘நமது அம்ருதலஹியில் லெளிவரும் வியாஸங்களிலும் க்ரந்தங்களிலும் பிறர்க்கு காரணமான சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலாது’ என்பதில் மிகவும்ஜா மருகதைபுடையோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிப் பூஸ்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களில் நேரும் லோஷாஸங்களை வஹித்திருக்கமாட்டாததன் மையினால் அதாவஸ்திதங்களான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயாகின்றது. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும் போதுகளில் ‘இந்த க்ரந்தம் வேறொரு க்ரந்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது’ என்றுகூடப் பிறர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகையில் நூலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சில மஹாரீபர்களின் பேரருளால் அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறையறப் பரிபாஷித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமா பிரார்த்தனை.

தற்போது எழுதநேர்ந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம் என்கிற ரந்தத்தை இந்த வறுதி குன்ற மலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தை பூமிந்நிகழ்ந்த மஹாதேசிகனுடைய

திவ்ய சூக்திகளால் நிஷண்ட மா நிஷ்கர்ஷிப்பதற்காகவே இந்த க்ரந்தம் தோன்றியுள்ளது.

இஃது ஒரு பெரிபவர் ஸம்பீகாலத்தில் அமுதி வெளியிட்ட வொருக்ரந்தத்திற்கு விடையாக எழுதப்பட்டதாகினும், அவர் இன்னொரென்பதையும் அவருடைய க்ரந்தத்தின் பெயர் இன்னது என்பதையும் பூஸ்தானியாமலே இந்த க்ரந்தத்தை யெழுதி முடித்திருக்கின்றேன். பூர்வபக்ஷ க்ரந்தம் இன்னதென்று தெரிந்து கொண்டு முன்னம் அதைவாசித்துப் பின்பு இதனைப்பார்த்தால், தானே ஷீபம் அவ ஹிக்கும் என்று எண்ணவேண்டா. இது வொருஸ்வதந்த்ரக்ரந்தம் என்றே நினைத்து இதனை வாசித்தாலும் சரணாதி யப்பற்றின தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளத்திற் பதியும், பிறருடைய வொடிவுங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பதும் க்ரந்தம் போகிற போக்கிலே எளிதாகவே மொவரிக்கும்.

அனாலம் இந்த சுஜ்ஜாமயஸவஸ்யமுருத்திற்கு அவதாரணி பாச் சிறிது விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன். பூரீகாஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்த பூரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ஸாப்ர வித்தரான மஹரீய ஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அய்யா. பூரீக்ருஷ்ணதாதாசார்யர் என்கிற பெரிபவர் அமுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப் பட்ட சுநுவிதவெவநங் ள் கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள் ள் உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புட்குழி ஸ்வாமியைவவ பரிஷ்ாரம் தத்பரிசிஷ்டம் அநுபந்தம் என்று மூன்று க்ரந்தங் ளை அடியேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் க்ரந்தத்தி் பூரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமிக்கும் பூரீமத் குன்றபாக்ம் வாமி்கும் சரணாதி விஷயமா நடந்த வாயார்த்த ஸம்வாடித் தவெளியிட்டிருந்தேன் அந்த ஸம்வாடிம் உண்மையில் நடந்தன்று என்றும் நாம் கல்பித்தது என்றும் அதிலுள்ள பூஸ்வகுஸ்தூரங் ள் பொருத்தமற்றவை என்றும் ாட்ட ஒரு சிறிய க்ரந்தத்தை அந்தப் பெரிபவரே இப்போது வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த ஸ்வாடிவிஷயம் தவிர மற்ற விஷயம் எல்லாம் உலகம் ஏற்கத்தக்கவையே யென்பதை அந்த ரந்தகாரர் *சுபுதிவிஷய ந்யாயே நபுசாஸரம்பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு பூரணிகூதைக்கு மிக உகம்கின்றோம். அவ்விரண்டுமூன்றாம் ஞாநாஸாணாமதிவிஷயமாக வாக்யார்த்த உதையு நடந்ததே யில்லையென்றும், நாம ஒரு ஸம்வாடித்தை சுபுரைபண்ணினோமென்றும் சொல்லுகிறவிது யுபாயுமேயாகுக. உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாஸூயுத்ததால் லாருடைய நெஞ்சிலுமிருந்து பதிபவைப்பதற்காக ஒரு ஸம்வாடிஸாரணியை நாமே ஸ்பித்தோமென்றலும் குறைபென்றும் இல்லையே.

*காலிபிஸூபுஹி சுஹொஹி ஜயயிரஹு.....

சுவிதஃ சுஹுஹொஹிவாயு* என்று இத்தகைய ஸ்வாடிஸூரணங்கள் கவிவரர்களின் வாக்கில் வாரொவராயுமென வந்திருப்பனவுள். நம்மதாநதிக்கும் உலகுக்கும் நடந்ததாக இந்தச் சிலோத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்மையன்றே. கவிக்கு விவக்ஷிதமான தொரு விஷயத்தை அழகுபட வெளியிடுதற்காகவே இவ்விதம் ஸம்வாடிம் அமைக்கப்பட்டது என்பதன்றோ தத்துவம். திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் *சுதிராயிரமிரவி *பட்டிமேயந்தோர் காரேறு *மானமருமென்னோக்கி* முதலான பதின்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாடிமும் இந்த தத்தேயிதே. மத்தேசினும் ஸங்கல்பஸூரியோதயத்தில் பலபல ஸம்வாடிங்ளைத் தாமாது அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் காணின்றோம் கி வஹுநாடி வேதத்திலுமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸ்வாடிங்ளை மும்விஷாரண ஸூரபிபுஷுதி ன் இவ்வையிலே தான் நிர்வஹிக்கின்றார்கள் தகராஸூடி.

நாம் காட்டிய ஸம்வாடித்தில் சுபுராநுவவத்தி னைப் பிறர் நிரூபிக் விரும்பினால் 'அவ்ண்ணமாம்வாடிம் நடந்ததன்று' இவ்வண்ணமாகத்தான் அது நடந்தது என்று தாம் ஒரு மாதிரிதை அழகாக அமைத்து அதிலே ஸுவிக்ஷி' ளான ஸாஸூராயுங் எல்லாவற்றையும் பொருந்த வத்திதால் தத்வாயு' களை அனைவரும் எளிதா த் தெரிந்துகொள்ள உபாயமாக

யிருக்கும். அங்ஙனம் செய்யாததோடு ஸ்விவகிதமான சுயமும் இன்னதென்பதை அணுவளவும் காட்டாதே ஆதியோடந், மாக சுவஹெநொதிக்களையே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை புகாஸநம் செய்துவிட்டால் அது ப்ரபத்தியின் ஸ்வருபத்தை நிருபித்ததாக ஆய்விடுமோ ?

பொழிகிற உவாஅஹ் களும் சுஷாடிஸர்களளளிலே நிற்காமல் ‘‘குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரவேஸமின்ஐ. தமிழும் தெரிபாது’’ என்றும், விரக்தி பாஷ்பகாரர் ய்யாஜாதர் என்றும் சுமூப்பத்தாறயிரப்படிபைத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி உதானா முருகிவிடுஸெஷமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம் ’ என்றும் இப்படிப்பட்டவாஸிஸஹாஷிதங்களை நிரப்பி விட்டதனாலேயேலிபாஹஸூவநம் செய்ததாகுமோ? *நிஜீயதா ஹெநெ நஹி திரஸூதொ ஹாஸூரஃ* நிரவயி.முணமு.ரெ ராஹெ * (ஹஹாஷித நீவி) இத்யாதி தேசிகதிவ்பஸதித்திகளே சரணம். ராடிஸர் நானவாஸிஸர்களுக்கு பதேசகர்களாக அமையவேண்டிய பெரியார்கள் இத்தப பழிகளில் மறந்தும் செல்லலாகாதே *உநெ ஹஹி.நிர்ஸஸூ வியஸொயந கிஹாஹ* என்றும் வயந்தா ஹரிபாஸாநாஹ வாடிபகூவஹவகாரஃ * என்றும்* இங்ஙனவாஸூஹஸூம் பணித்தருளின நம் தேசிகனுடைய திவ்பஸதித்திகளில்மெய்பே அவமாஹிக்கப்பெற்றார்பயிடுவேண்டிய நடை பாமமஹீரமாகவன்றே இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதையும் ஆழ்ந்து கோக்காதே சுவாதயூதி திகொண்டே விதயுகோலாஹலங்கள் செய்து போருகின்றவர்ப்பதையும், ஸாஸூராவமாஹெநெக ரிணெயுயங்களான விஷயங்களில் ஹஸாஹ வத்து ஸொவகீயராயிருக்குமவர் என்பதையும்பற்ற, ஸாஸூராவமாஹெநெயெந ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு எடுத்தக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில் சுடிஷாடிஸ மென்றுசொல் செய்து போருகின்ற புவூதி ரூபமான விபாபாரம் புவூதியிடுமு.ஹகபூரண

விருடும் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் 'வாமி வாஹுக் உபக்ரமித்து அதனை விஸுடமாக உபபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப்புக்குழிஸ்வாமி 'இது ப்ராணவிருடமானாலும் எங்களுக்கு சரிஷா வாராஸிபுமென்று கொண்டுஇதைநாங்கள் விச்வலித்திருக்க்குடையிலேயே" என்று முடிவாக ஸாதித்தா ரென்றும், அதுகேட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி "ப்ராணவிருடமென்றபோதே இது சரிஷா வாராமன்று என்பதும் தீர்த்ததுதானே" என்று ஸாதித்தாரென்றும் அவ்வளவொடு இருவர்க்கும்வாடிக்கெடுபாடொமாயிற்றென்றும் அடிபென் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றி வெகுஅவலீலையாக தூஷண முரைக்கப்படுக்த இப்பெரியவர் "யஜுஜுவம்யத்திற்கு ப்ராணமும் எவ்விடத்திலே? ப்ராணமுண்டானால் ப்ராணமே ஸ்வதந்த்ரமா சுநுஷாவகம். அங்கு யஜுஜுவஸமயம் ஏதுக்கு? மார்ச்சுமாதத்திலே... .." இதயாதினே பெழுதியுள்ளார்.

சுருதாவ்ருதே. இவ்விஷயத்தில் நன்குவிசாரித்துநிஷ்ரீஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள். தயோஹி. சுவாரஸ்த்திற்கு சுவாரஸ்கெநெருவப்ராணமும் கிடையாது. சுவாரஸ்கெந ப்ராணாராபு மாக வா, உவயஸ்யோநப்ராணம் ஞக்கு சுவிருடமாவோ இருந்தாலொழிய அது சரிஷாவார மாகாது. இங்ஙனே கொள்ளாத போது ஆங்காங்கு அவர்கள் செய்து வருகிற ஸுராவாந, நவெஸ்யாஜ்யநாஜி ஞம் சரிஷாவார மென்று ஸ்ருதிக்கவேண்டிவரும். ஹோளா என்கிறசுவாரஸம் ப்ராணாராபு மாகியேயன்றோ ப்ராணிகமாயிற்று. அதற்கு வாயகமான ப்ரமாணமும் உவயஸ்ய மாகவில்லை. பூர் மீம்ம்ஸையில் ப்ரயோயூயாநெஹாபுஹீவிகாவஹீகிரிதூ-உஹீநீநநாவாரஸுநெந ஸ்ருதிசுஷ்டம் ஸ்ருதிகாரஸு ஸ்ருதித் து-உவபெஸம்வா கஸ்யிகா ஸ்ருதிகஸ்யநு, ஸ்ருதிநா-து ஸாக்ஷாபெவெதி விஸெஷம் சுதஸு ஸ்ருதிவிஸாயெ சுவாரஸு யாவஹு ஸ்ருதிசுஷ்டநயாவசுஸுதிசுஷ்டநவா சுந நுஷாநு, உதி ஓன்றை சரிஷாவார மென்று எப்போது சொல்லலாமென்

னில், பூரணவிரோயம் சிறிதுமில்லாமலிருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒருப்ரமாணத்தோடாவது விரோதம் விளங்குமானால் அந்த பூரணத்திற்கு ஐயபுயுஷ்யாவகமான பூரணானாரம் கிடைக்கும்படியும் பூரணவிராஜகாபேவஹெதொஃ சூவாரம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று என்பது இதனால் ஸ்ராவிதமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புக்குழி வாயியும் ஹட்டவாரத்திலே “சூவா ராணாம் ஸூதிஸிவகதபா பூரோணஸ்ய” ஸூதிவிரோயெ தெஷாம் நபூரோணஸ்ய யயோ ராதாவஸுதாவரிணயா ஐயாவா ஸ்ய” என்று இவ்வயுத்தனையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஸாஸூராயுஷணாவயம் இங்ஙனே திகழும்பாது இப்பெரியவர் எழுதுவது என்கொல்? “அத்ருஷ்டார்த்தமெனவழங்கும் ஆசாரம்புவத்யயிபுத்ராஹகபூரோணவிராஜம் ஷேஸிகஷிஸிவசித்ரிஸதஸஹஸூவிராஜம்” என்று என்கொள் னியாகக்காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாகம்ஸ்வாமி நிருபித்துக்கொட்டே யிருக்கும்போது யிபுஜிஸூஸிபகெவ நபூரோண மென்பது அதற்கு எங்ஙனே வடிக்கும்?

உங் ஞுடைய ஆசாரத்தில் நான் காட்டின யிபுத்ராஹக பூரோணவிரோயத்தையும் தேகி ஸூஸிபக்திஸதவிரோதத்தையும் நிரலிக் வல்ல பூரோணம் உங் ஞுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றபோதே உமது ஆசாரம் யிபுஜிஸூஸமயமுமன்று என்பது வித்தமாகவில்லையோ? என்றுகுன்றபாகம்ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது ஸாஸூ வாமரவாரபுஸூஹாவிதமேயாகுமென்பதை ஸாஸூவரிஸூ னர்கள் உணர்வர்கள்.

இந்த விஷயமானபூந்தாவத்திலேயே இப்பெரியார் அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸர்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதினேத்தும் யுயோஹுஃ கெஸவெ வுத்திவஸாஃ பூதி வெஷிரெ* என்ற கணக்கிலே முறைதவறாமல்தானே எழுதிமுடித்தார். (அவருடையதூலில் பக்கம் 19ல்)

பட்டணம் நற்சந்தியிலே இவர் (அண்ணாக்கராசாரியர்) உபயஸிக்கிறாரென்றும் மேலுப்படுகிறோம்” என்றெழுதியுள்ளார். இது இப்பெரியவர்க்கு விவக்ஷிதமென்னவென்றால் சென்னையில் டைவிதிகளில் பேப்பாரிற் றிக்ே உபந்யஸிக்கிறானிவனென்று ஏதோஇழிவா எழுத நினைவு. வெளிவந்த சொல்லோ இந்த விவநகைக்கு விபரீதமா வுள்ளது. நற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசிபறிந்திலர். நற்சந்தியிலே என்றெழுதியுள்ளவிவர் நற்சந்தியென்பது நல்லோர் கூட்டம்’ என்ற தமிழ்நிகண்டுவை உணர்ந்தேயிருப்பா. உண்மையில் பல்லாயிரம் நல்லோர்கூடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபந்யஸித்துவருவது. அந்த உபந்யாஸஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவஞ்சு ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. அந்த யோஸத்திலிருந்து சில பங்க்களை இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்.

“பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும் நாடெங்கும் பரவியநற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸசலியிலும் க்ரந்தலே வைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஷைஸ்வாமியும் ஸ்ஞாதபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும் பெரும்நூல்களினால் இவருடைய பயபாஷாப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸுத்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸுத்திகளிலும் அநேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் ல்லோருக்கும் மிகப் பயன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி நாம் அதிகமாகச்சொல்லத் தேவையில்லை. இவருடைய அதிகயங்களுல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் சனி ஞாயிறு தோறும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழியமயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு ிலக்ஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபந்யாஸங்களை அடிக்கடி டத்தி ரக்க அநேகஸபைகளும் சாரிதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பஞ்ச பகவதகதாஃரஸங் பா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளைவிட இந்த ஸபையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுதர்களால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபை ஏற்பட்டு இற்றைக்கு 40 வருஷங்கள் போல் ஆகின்றன. இதுவரையில் இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிதகாலகேசுபங்களும் ஸங்கீதக்கச்சேரிகளுக்கும் உபந்யாஸங்ளும் விசேஷமாக நடத்தி இருக்கின்றன. ப்ரவிர்த்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மபுரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ண சாஸ்திரியார்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணசார்யாவர்கள் முதலான மஹான்கர் இந்த ஸபையில் அநேக காலகேசுபங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. ஷைஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக் கூடிய மிகவிசாலம் அமந்தது. 1931ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கரா ரியர்ஸ்வாமி ஷைஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்பட்டார். புஸ்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புக்களமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிகசயப் படாதார்கள் யாருமில்லை. வாஸ்மீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோடையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள், ராவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள், ச்ருதி இதிறாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங்ளும் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை என்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. யம். ஏ. முதலான பட்டப்பரீக்ஷைகள் தேறி ஈவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப்புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபந்யாஸம்.”

என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இப்படி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிரசித்தமான வேதாந்ததீபிகை அது யாருடையது? இவர்களுடையது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் நடத்திவருவது

“ஸ்ரோதாரஹ்விதாசுரீஸுஸந்தஸ்துணாகிரோபிஹிதாஃ
மொவிஷஹுக்ஷாஜீதம் ஸுயுவிதஸ்துக்ஷுபதேச | சூஷ்ணாந்
ஸுஹிதா விராஜ ஹுதநெவிதுஷ்ராவாஜிதா உக்ராவஸ்யதி
ஸவ்விதா கஸுயுயிரணம் மராயெபுஜஹாநு||” என்று ஸ்ரீ

அஹோபிலமட வித்வத் சிகாமணி ஒருவர் அந்த உபந்யாஸ ஸபா மண்டபத்தில் (8-5-38ல்) பரக் உபந்யஸித்ததும் ப்ரஸித்தம்.

இதர ம்ப்ரதாயஸ்த வித்வான் றும் அவர்களது பத்ரின றும் இங்ங்ன பு ழாநிற்கஇப்பெரியவர் சமது ஆத்மகுண பௌஷ் கல்ய விசேஷத்தாலே இ ழிகினைத்தாலும், இவரு டய நினைவை இவ ரு டய சொல்லும் பின் செல்லமாட்டாத திஸபத்தையே ரவிக் கர் ள் குறி' டொள்ளலேணும், ந னுலில்' தன்னை மறுதலைபழித்த காலையில் தன்னைப்புகழ்தலும்தகும்' என்றொரு ஸூத்ரமுள்ளது. பிறபெரியார் பு ழந்தவற்றை எடுத்துக்காட்டின வத்தனையே இ'கு.

அத்ருஷ்டாத்தம் என்கிற [ஏகதேசி ளின்] ஒரு அனுட் ானத் தைப்பற்றினதத்துவமும், இதில் நம்தேசி னுடைய திருவுள்ளம் இன்னதென்பதும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு நன்கு தெரியவேண்டியது மி ழுவசியமேயாதலால் இதைப்பற்றின விசாரத்திலே இப்பெரிய வர் பிரவேசித்து, முன்னிலும் நன்றாகப்பரமார்த்த ப்ரகாஸநத்தை நாம் செய்யும்படிக்கு அவகாஸமளித்ததற்கு நாமும் நல்லுங்கமும் பெருநன்றிபாராட்டுதலே நன்று.

ஹோ திரும்புடும்புழிஸாவிவயபுபுரரிஷாசு
ஹொமாவாஸம்மாயபுவிவாஸரிஷாசு
யா தகவ்வாரொ மூலீதவூதொஹம்
திரும்புடும்புழிஸாவிவாரீதுவீஷி

தவூதவூரிதா நுவநிவிஷயாநுயாயபுதொறெவிதம்
ஹாஸஸூவிருமி; வுரா வஜ்ஜி ப்ராஜாஹூஜா
ஹொ தாஜாஜ்வாவதவயநுயஹிவா தாஜாஹூஜா
தஜேஷுதுவநா விரா நிமவசு, வஸூஜா நிமதராஸ

சுவெடி அவெடிமதிதராஜவயெயு||

மிகவும் வயொவூஜரான இப்பெரியவர்க்குச் சிறியேன் பணி வுடன் பணிப்பதொன்றுண்டு. ஸ்ரீ மந்திரிகமாந்த மஹாதேசுகனும்

உச்சிமேல் வத்து மெச்சின ஸ்ரீவசநபூஷண் திவ்யஸாரத் தரத்தின்
இன்ன ஷேயமுள்ளது என்று மறியகில்லாதவீவர் அடிக் கி
சுநாவஸ்யுகமா அதனை இசழ்வது ஸ்ரேயஸ்ஸாரமன்று, மஹா
ப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமதேஹோபிலநாராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷ
காரமீமாம்ஸையில் *சுதிமஹீரஸஹடிஃ ஸ்ரீபிஷநஹிஷணடி*
என்று போற்றினவந்த திவ்யஸாஸ்தரத்தை இ மீழ்ந்து அபசாரப்
பட்டோமே” என்கிற அநுதாபத்துடன் ஸ்ரீமத்திருப்புக்குழி
ஸ்வாமி செய்துகொண்ட நிஷ்க்ருதிகள் ஜகத்ப்ரஸித்தம் இதெஸ்
லாம் இப்போது சுல்பிக்கிற ஐதிஹ்யமென்றாலும் என்க.

ஸ்ரீ வசநபூஷண திவ்யாந்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம் முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே தேசிகள் அப்படியப்பட்டே அமைபவைத்திருக்கின்றாரென்னுமிடத்தே அனுமாத்ரமேனும் அபலபித்கப்போகுமோ? இகையெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸத்தம். ப்ரதாயபரிசுத்தி முதலியவற்றில் விரிவா நிரூபித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சிலதேசிக திவ்யஸூக்திகளை யெடுத்துக் கூட்டி ப்ரஹ்மபூஷணபிராபிராணிகாநு.

நாமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்திசெய்ய முற்படலாகாதென் றும் ப்ரபத்திநிஷ்டையுங்கூட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று என்றிருக்கவேணுமேயல்லது அந்த அத்யவஸாயத்தை நாமாகச் செய்துகொண்டோமென்று நினைக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப் பட்ட அர்த்தவிசேஷங் னையேயிறே பிள்ளையுலாசிரியர் அருளிச் செய்வது. இவ்வர்த்தங்களிலேயன்றோ உந்தமக்கு வித்வேஷ முள்ளது இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாஸி பியாச சுஸக்யுக் அருளிச்செய்கிறார் என்பதை யுணர்ந்தால் வித் வேஷப்ரஸக்தியில்லையே. சுயவா தேசிகன் பக்கலிலும் வித் வேஷம் வஹிக் வன்றோ ப்ராப்தமாகும். மேற்குறித்த அர்த்த விசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சில வற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

தோதரபாஷ்யத்தில் * தவாம்ருதஸ்யந்திரி பாதபங்கஜே
 நிவேசிதாத்தமா * என்றவிடத்தில் “ரூஷணா நுபெந * ஷிபாமி

ஹூலியொமத்திலுள் கூறியவாழ் கா கூவெய்வ ஐவாவலாவினா
 ஹூலிரித்யுயுடி என்றும் கூவதூடிவெடி சிவநாதிடு ஸ்யநு
 கூவெவாது வாரிவொடிடி என்று மருளிச்செப்கார். அதிலேயே
 (சுலோ. 45ல்) கூயிடுகலு கலு* என்பதற்கு மூன்று நிர்வாஹங்.
 ளருளிச்செப்காரர் மூன்றாவது நிர்வாஹமாவது, 'ஐயுடி கூயிடு
 நடு கூயுயதீத்யுயுடி; கெசுதுஜிதாநா. துதுதுராஸாபுயுயி
 ராஸாபாவினி வரஸவாஸாஸகலிதா.' என்பதாம். இந்த
 ஸ்ரீஸூக்திகளால் விளங்குவதென்ன? ஸ்ரீவசந்நாண திவபார்த்த
 மத்தனைப்பாக்கி வேறென்றில்லைமர்.

“ஆந்தமயனான அம்பெருமானுக்கும் ஐவிசுவத்ஸை, கூறு
 கருர் பிள்ளைலாகாசாரியர்” என்று இங்கனையெரு பரபல
 தூஷணம் பெருகிச்செல்லாநின்றது. அந்த ஸ்சோதாபாஷபத்தி
 லேயே (அதே 45ஆம் சுலோகத்தில்) *குவதூவடி* என்ற
 விவரித்தருளாநின்றது. சிகன் “குவதூவடி” ஸ்ரீதாநாபாஷப
 ப்ரியவவந்யாயெந ஸோநாபுசயாவஸித்தித்யுயுடி. என்ற
 ருர். ஆச்சான்பிள்ளைகூட இவ்வளவு அருளிச்செய்திலர். இந்த
 ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் என்ன? விவரித்துக் காட்ட வேண்டிய
 ச்ரமத்த தேசிகன் நமக்கு வைத்ருளவில்லை. [குவதூவடி
 வவந்யாயெந] என்கிறார். ஆபக் காலங்காநில் பித்தி ராமன்
 எப்படியிருப்பன் என்பதிலும் விபரதிபத்தியுண்டோ? ந்யாயெந
 என்கிற சொல்லாலே லோகத்ருஷ்டியையுள்ளோர் காட்டியருள்கிறார்.

இனி இதெல்லாம் சாஸ்தார்த்தமன்று. அதிவாழம் என்னப்
 பார் கவேணும். எவ்விதமா வாவது நிர்வஹித்துக்கெண்மீ.
 நம்பிள்ளை பிள்ளையுல் ரகிரியர் போல்வார் அருளிச்செய், அர்த்தப்
 னைபே தேசிகன் இன்னமும் சிறப்பிப்பெறுவதில் உள்ளருள்கி
 அருளிச்செய்கிறார் என்பதுதானே தெரிநிற்கின்றது. பகவத்குங்
 ளிலே ஈடுபடப்படுக்து உள்ளங்கு ழந்து அருளிச்செய்யும், நையா
 அதிவாடிமென்பது? இதுவன்றோ நமக்கு ஸாரணம்.

வொ டெஸிகெ டாஹெஸிகெ டாகிஷு வாஷமுட்
வொ ரவஸு வராவாடி வனாவனா வி தாரா

ஹ டி ண மஸொடியிவிநி ம நவெஸ
மராவிவ-ஹு ய்-விஷுத தடிஸெஷ மவ-டி
ஹிநி - திஜ ம ந ரவஸு ஸா யெ
ம ருநிஜநநிரதா ஹ தஹெ ஹஸஸொவ்ரா

அவதானி மூற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸ்வஸ்வ க்ரந், த்தில் விரிவா
நிரூபி ப்பட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்களாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ளுக்கும்
னித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்கியளிக்கிறானென்பதை
ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ர ரசி கபிலும் தத்வடிகையிலும் நிரூபித்துள்ள
வகைகள்.

2. ஸ்ரீம, ரஹஸ்யக்ரய ராக்சில் த்வயோச்சாரணாச்
ர த்தானே ப் பத்தியதுஷ்டானம் பிறந்த, ர வாமி ரதி,
நிரூப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸவப்ரவ்ருத்தி ரீவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியெ -னை, மீமாம்ஸா
நியாய் னை - ண்டும் பர நிரூபித்தல்.

4. சரணாகதி கத்ய தத் த்தை நிரூபித்தல்.

5. ந்யாஸதில த்தில் முக்கியமா வுள்ள இரண்டு ச்லோக
ளி பொருளை மி விரிவா விவரித், ல்,

வனதெஷா விஷயாணாத ப்ரதூராஹாமெ வராடி-வா.
வதூ டெஸி பாடாவபு ணா ஹவி-ஷா

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதேவராமாநுஜாபதே:

“ஸ்ரீசெஸிகடிபுநகண்கொகாரக” விருந்தாஜா
ஸ்ரீகா வீ பூதிவாழி ஹயங்கர சண்மராஅயெண்புணீ த்ழ.

அதருஷ்டார்த்தலாவலவம

ஸ்ரீதென்காஅயடிஉவெ:பூமுருவயெடி:
ஜுஷ்டாபதே ஹதீதேம் பஸ்துவிநு
நாநாமுநெஸுஷு நிஸுநெஷுரிதாயெ-
ஜாதொ, வநெ வெஷுடநாயம்முருநெதீ |

ஸ்ரீதென்காஅயடிமுருநாண் வஹுஸுதி:
சூரபுராய ஸ்ரீதேவராமாநுஜாபதே
சூவிஷு-வடிநெஷுநிஸுநெ ஸுயநெஷு
நிதீஷுயாதி பூஸுயியொடதுவதரணு ||

சுனொநஸுதூதிசுவதீதிதயாயடி:
வலாவலாநெதீபுயத வநததூதிஸுமடி :
சுயடிதநெஷுஅவஹுதாண் விஷுபாணாண்
வெஸுதூயொநெவநகுசுநிவாயடி |

விருந்தாஜாபதேவிருந்தாஜாபதே
ஸ்ரீதே, காநெகஸுபுந ததநு ததூவிருவதாடி
சுவாவயெடிவிபூ விஜகருஜகநெடகநிரதா
சுவஸுநெதேகாயடி பூதிதீநெதூஷுய-நடநடி
வாரபூநெ யநிராஜஸுநெஷு
வெஷுதூஸுயடிமுருநாண் குநிநெஷு. |
ஸ்ரீவெஷுவாநெ முஷு நததூஷு
நிநெஷுவ-நெஷுதி நிர-புயயாடி

அமருதலஹரி

ஸாஹிபாஹ் ஸாயிஸெஷன,சி

சூய நாதிடி ஹாவிந்யஸநடி

கதிலிதிரு காயிக ராயுஹரெ

விடிய தூய-நெதிவிடி ஜீவினா

யயோகாஃ ஓரனெதெ ததொஹாநிநஃ ரவிந

வாசுகெகெ - சித்தவெளாயஸ ராஜஸோரூபிவஜெத

பெயரி டிஸ்க் நகண்டு ஹார் திராவுடையாவி டிதலுஸி ருடி யா
வாழிலையுர பவிஹார் நிராஸவிவாரவிநி டி ருநீ [ருநீ

வரிவாடிவரிஹாஸஹரிதாஸ- க௃திஷ-

புதிவசுதியிவிதாஸ ம ஸி கி ஹொ

நிம ஈனமூராய நம: நிரவதீமாய நம:

நிவித 2 விவரணைபி உயரொக்கி நி ரெ

சுருதபர ஈசி ரதத டி ர ரஹஸ்யத்ரயஸாராராதத

நிபுணம்

பா புருஷாத், மெ'கிற் அரும்பெரும்பேறு பெறுதற்கு
 ரம் ஒரு உபாயாதுஷ்டா ம் செய்தே தீரவேண்டுமா? அ'து
 'ருத்'ருத்யர் னான மஹாசார்யர் ஞ டய ஏதேனுமொரு
 ப'த விஐ ஷத்தாலேயே நா' பேறுபெற்றோமா விரகு'டா?
 னன்றுவிமர்சி'கும வில், ஸ்ரீஹாஷ்யத்தி' மங் ளசல்லோ மான
 * அகிலபுலந் ந்மேத்யாதியா ஸ்ரீஸூ'தியிலேயே ம'கு
 தெளிவு பிற'குமாறு ாணலாம்

அதில் வீரநவீவித பூதவர் தரணைக்கதீகேஷ எ பது தவிதீ
பாடிம் இ னே சேமித்திரு னும் ஓர் மஹாபு-3த் த நியி ர
நெஞ்சிற்கொள் ணும். [வீ த ண் கின விவித பல ப்
பட்ட பூதவ்ராத ப்ராணிஸமுஹங்கனோ, ரக்ஷ ரக்ஷிப்ப தயே
ஏ தீகேஷ மு கியமா வீரதமா 'கொண்டவ '] எ ன்று சப்தா
-3' இங்கு பூதவ்ர த என்றவிடத்தில் ச்ருதப்ர ரசி ரார்

ரும் (தத் மன யில்) ம் தேசி னும் நிருபித்தருளியு ள விசே
ஷார்த்த ஂ ஂ சயுருக்குகின்றது.

பூதவ்ர தமென்பதற்கு ப்ராணி மூஹமென்று பொரு ா
னாலும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராயே ண்டும். ப்ர ஹ்மண
மூஹமென்று சொன்னால் பிராமணர் ளிற் றாடிலும் வேறு
பட்ட ஸது இங்குத்தோ று தில்லை பல ப்ராஹ்மணர் ளி
திரட்சி யபே ய் ரோ ப்ராஹ் ண ஸமூஹமெ ிறு வ்ய ஹரிக்
ரோம் ரா பரிஷத் எ ினுமிடத்திலோடு ண்ணில் இப்படியில்லை.
பல அர ிரின் திரட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி
ரோம் மந்த்ரி னும் ப்ர ஜ னுமாகிய இதரா னும் அரசனோடு
கூடியிருக்குமிருப் பபே ரா பரிஷத்தெ ிகரோ ப்ர ஹ்மண
ஸமூஹ எ ிறவிடத்திலு் ரா பரிஷத் எ ிறவிடத்திலும் அவ்
சேஷேண ஷஷ்டதத்புருஷ மா மே கொ ிருகிறோம் மா த்
தில் றசியில்லையாயினும் பொருளில் நெடு றசியு் ளது.

இவ்விடத்தில் ஹுதஸ ஸ்ரீவ்ராத ஹுதவ்ராத ; ஸ
ஸ்ரீதஸ ஸ்ரீநொவிததணவகாரணாஶுஹவத ரக்ஷஜாஹத
விவ்ராய வஸுஷ்டுஷு வக்ஷ்வா யெ ிவெஷவ
ஸ ஸ்ரயா தெநெ ிதெ ஸ்ரயாஸுஷ்ணிதவிஷ்ணு வர வடி
இத்யாதியா வுள்ளது ச்ருத ப்ர சி ற ஸ்ரீ ிதி. வி த ப்ரா
ணி னோமாத்திரம் ரக்ஷிக் கயன்றி ிே அந்த ப்ராணி னோடு ஸ
பந்தம் பெற்ற ி னோபும்கூட அ ற னுடைய [வ்ருவடிநிஜிஷு
விததபூணி ளின்] வி தியே றாணமா ரக்ஷி்க்ரூ எம்பெரு
ா என்றதாயிற்று. இங்கு ததணவ றாணாஶு என்ஶு
ஸ்ரீஸு ிதி மி வும் வபேயம். ம் தேசி ண் இ ித் ததத்
ட யில் வெகு அழ ற உபபாதித்துப் பொருந்த ிகரூர்
அ ிவிடத்து ஸ்ரீஸுஶ்ணிதா து “ ஹுதஸ ஸ்ரீவ்ராத ி
தாநி தத்யாநிஷு ஷஷ்டாஸ ஸ்ரீவ்ராதாநொக்து ஶந்யமாஶு
தஸஸுநொவெக்ஷாஶு. நஹிஶ்ருவஶ்ருவஶு ஸ ஹதாநாநெவ
ஶ்ருதஶு: ஹுதாஶுவிவ்ராத இத்யாதி. மூலத்தில் ரக்ஷாபதத்
த லே விவக்ஷிதமான ரக்ஷணம் ஶஸாபாணஸு வரஶுஶு

நவஜோகூஷெஸ்திவபுஷாநடி என்று நிர்ணீதமாயிருக்க யாலே இந்த ஜோகூஷபுஷாநம் விநத லுதங்களுக்கு மாத்திரமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் சுபுஷிஹதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] திவ்ய ஸூக்தி ளாலும் விஸஜீ சுதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதர்யஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி பரிசீல ம் பண்ணுவோம். அதில் க்ருத க்ருத்யாதிகாரத்திலே அராதிகாலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான ஹவநிபுஹத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு அவஸர பூதிகைகூடியான பவ, க்ரு படியாகவுண்டான ஸதர்சார்ய கடாஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அபொஹாரணாநலுஹாரணத்தாலே ப்ருபுஷிதமூஷாநம் பிறந்த பின்பு ஸாரணபூஷாநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில லாமையாலே நிபுஹ ஹேதுக்களையெல்லாம் கூமித்துத் தீர்ந்த டியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷி யான ச்ரிய பதி தன்பேராகத்தானே அஷிக்குமெ று தேறி நிலை ராயிருடு . இதுபோல அ எ கிற ஸாரணவாகுத்திலு தீர்ந்தபொருள் என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தி ள் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண நிரவெகூழ். ஸதாசார்யகடாஷவிஷயீகாரத்தாலேவந்தஅபொ ஹாரணாநலுஹாரணத்தாலே ப்ருபுஷிதமூஷாநம் பிறந்தபி பு என்கிற வாக்யமொன்றே இங்கு ஸாரதமொனது. அயத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க சிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநுச்சாரணம் பண்ணுவதால் ப்ருபுஷிதம் தேறுகின்றது என்று ஸுஸ்பஷ்ட மா காட்டிபருளினார்.

உஜ்ஞுகளானவை ஸப்தஸூக்தியாலும் சுபூஷூக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்யங்கள் அபொஹாரணாநலுஹாரணமென்பது திருவிவச்சினைப்போது உஜ்ஞாவபெஸகாலத்தில்தான் ஸம்பவிப் பது. மற்றொருபோதிலும் கிடையாபென்பது நிர்விவாடிம். ஸம யாரந்தரத்திலே இதைப்புதிதாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் விநத மேயாகும். ஸ்வம், அயத்தை ஆசார்யன் உபதேசிக்க சிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறி யப்பெறாவிடினும் ஸஹஸ்க்ஷிபாசூத்தாலும் காய-கரகம் இது தனக்கு சுகூஷ்மமாகையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனாகத் தேறிவிடுகிறனென்பது ஸுஸ்பஷ்ட மாக வி ங்குகி ற்ற தேசிகள் திருவுள்ளம்.

பரவ்ருத்தி நிவருத்தியே ப்ரபத்தியென்று

பரக்க நிருபித்தல்

புவதநாநுஷாநமென்று வாசகம் காண் கயாலே இது வொருகாயகௌஸாஸிவாயதிக்ரையாகவாம்போலேதோற்றியிரு 'கு மென்று நினைக்கவேண்டா உபவாஸாநுஷாநம் தஜாமாநுஷா ம் உஹாபுஷொஷெ னௌநவ்ருதாநுஷாநம். உதஜாஸிபுயொம ' ள் பல ாணுகின்றோம். இவ்விடங்களில் காயகிவாஸிகவஜாவாந நிவருத்தியத்தனைபோக்கி வேறொருகார்யத்தின் சுவ-வ-ஷாநுஷா நமநாமும் ா 'கின்றிலோம். 'வீடுமின்முற்றவும் வீடுசேய்து ' எ ற்றாமா ிர். இதில் வீடுசெய்து என்றவாசகத்தை நோக்கில் புவருத்திருபமான ஒருகாரியத்தைச் செய்யவிதிப்பதுபோல் தோ ற்றியிரு 'கு ' உண்மையில் அப்படியொன்றுமில்லை. ஸாஸூஜிதூர் ' சுவஜாதஸூகத-க-கவய-க ' என்பர் ள். வ-க-தி யாவதி புவத-க-தெ உதஜாஸிபுலங்களிற்போலவே விரகதி விநா லிதி நிவத-க-தெ என்னுமிடங் ளிலும் சுவஜாதத்திற்கு கத-க-கவமே சய-க-மா ச் சொல்லப்படுகிறது. வாக வயாயநாஸி ளில் ா ' கிற த-க-கவம் காயகௌஸவஜாவாநருபமா வு 'ளது. விரகதி விநாணிகளில் ா ' கிறகத-க-கவம் தவிவரீதமாகவுள்ளது. ஆ ' டே சுநுஷாநாஸிஸஹஸுவணம் பூர் பகஸிகளுக்கு சி லிதர மேயாகும். நஜாஸிதியகத்தில் "கஹுஷொரெவி என்கிற (12) ச்லோ த்தில் * ஸுபுவருத்தித்தஜணி * என்று கணொகியுமு 'டு

நாநுஷாநாஜாயதெஸிஸா- என்னும் வாக்யத்தை யெடுத் து 'கொர்'டோம். இங்கே * ஜகிகத-க-புகுதி * எ ிகற வ்யா ரணஸுடுதாம் வித்வான்களுக்கு ஸூதாஸிவயாநுஸிமாகும். இங்

கேசரிஸ்வுக்கு இதிகத-ஆகும் உள்ளது. சரிஸ் தா விரும்பிச் செய்கிறகாரியம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ றே அனைவரும்சொல்லுவர்: நாம் சரிஸ்-பூயரேகிடர்

தண்ட ராணியத்தில் பெருமானைக் ட முனி ர ள் தம்மை * மஹ-உலுதாஸுவொயநா * என்றுசொல்லி டொ டது பூரீராமாயணபூலிஃம். ரல்முட லும் நீட்டவும கூ மன் றி டே யுள்ள சரிஸ்-பூயராகத் தம்மைக் கொள்ளும்படி அபேக்ஷித்த மஹர்ஷி ள் என்று நம்தேசிகன் பணிக்கும்படி * தெத ஸ்வேஜிவாடிஷ்ண-உஷா வெ யஉ-உலாரிண * என்கிறவிடத் திலே ய உலாரிகளென்று கூ டர்களாகக்கூறப்பட்ட முனி ர் தாமே பெருமானைக் ண்ட ரே ஸ்ராவயயாதூத் தெளியப் பெற்று * மஹ-உலுதா எ ன்று சொல்லி டொ டா ம் கு லாய்க் கூடிய பாசர எது டெ றுபாரீர் ரயோடுநீடு னி யுண்டு வீசு டி ல்லா ற்று நெடுங் லம் ஐந்து தீயுடுகின்று த ங்செய்யுமாற்றல் பெற்றவுங் னை றன்மஹ-உலுதா என்று டொ ளப்போமோ? என்று பெருமாளுக் குத் திரு ள் மா . உட டே [தவொயநா] என்றார் ள் அம்முனிவர். அ ர ி ள்தந்தா முக்கு டாயபூரூமாய் வருகிற யந்ததை சுவஜ-நீயமா ப்பற்றி யிருப்பர் ள் றண்: அதுபோலே நாங் ள் தாவலக்குடியிலே பிறந்த ரசியாலேதவவிலிகளாயிருந்தால் தவவீதா ஸ்ரோஷு என்கிறபடியே எம் ம ஸ்ரோஷயர்களாக் கொண்டு இரக் கியரு டே னுமத்தனைபோ கி இதையிட்டுக் ண்னழி பபார் லாமே . எ ன்றுவிண்ணப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட லிவதாய-உ ஸ்யாரஸ்பூவாஹங் ள் பெரு கிச்செல்லும்குடியிலே பிறக்கப்பெற்றாலன்றோ பர லு-உம் தெரி விரகுண்டாவது. உய கெவருட்கூஸொவாயகவூதயாசி ர எ ிகற ஸ்ரோஷுஷேசிகலிவதலுக்கியின்படி கு ஸ்யு ஸா யரூருகூணமான பூவடிந்ததை காயகூஸஸாயுமம் லா கெஸராவமுமான, வஜாபாரமாக நினைப்பதும் அங்ஙனேசெய்து போருவதும் பொருத்தமு டத், ரகூமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் ' பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெக் குக் கூடாமல், எத்திசையுமுழன்றேடி யிளைத்து விழுங்காகம்போல் அடல்ம் னன் புகுந்தேனே' என்பது முதற் பாசுரம். ராபணின ப்ரபத்தியாவது ஹவயூத் ருதிவிரொயிலு ப்ரூதி நிவ்ருதியேயிறே. [ஸுதாநிவதித ஹுள] என்றது ண்மின் ' இரு யும் விட்டேனோ த்ரௌபதியைப்போலே எப் பட்ட த்ரௌபதி பண்ணின ப்ரபத்தியும் ஸுப்ரவ்ருதி நிவ்ருதி யத்தனை போக்கி வேறென்றில்லையே. ' மஜசூகஷுதெ திரௌ முஹசூகஷுதெ ஜயே" என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ் ராகும் ஸுப்ரவ்ருதி யொழிந்து* உநஸாஉஜினயகரிஷ* என்ன நின்ற நிலைமைதானே ப்ரபத்தியாப் பேசப்பட்டது எஞ்ஞம்ம மே ண்ணலாம்.

ஸொ ப்ரவ்ருத்யாதூகசுதத்யூஷ்ப்ரவத்யூகஸஹவெஜிஜி

ஸுஉ மயீதி வ்யாஹாரொ விஸஸாஸுவிஜாயதாடி

தஜெகொவாய ராயுவஸிதிஉயெஷ்ரிநு ப்ரவஜநெ
ப்ரூத்யூததகொகூதநுஉவறு வடதெ ததிஸடியெ
மஜெஜ வாஹாயீ ஸயிஸுமிதி தெதெ ப்ரவஜந
ப்ரூத்யூ தசுகீடிசுஉஹவஜிதி டுஷுஉஉவிதடி!

ம ஸ்ரீராகஷீடி உகாஉஉகாகஷுஉணகூடி-
த்யூஸள யொவ்யாவாரஸுஉவிர ஹவதூ விஜஹதா !
கரீஹுண யூதொ நஸி ஹரிரிதெதவ கயித
வ ராரொண தெநெவ ப்ரவஜந கூடிதெதூஷ ஜமஜெ

ஸஹாயா வாஹாயீ ஹுஸஉநுஹவஜீ வரிஹவ
வ்யூஉாஸாயஉ தவ்யூ ஸுயஉ மயடிசுப்ரயதநடி
ஸொ ததெஹமயூம் நஸிகமயுஜீ தடி ஹாசு
ப்ரவநெத்யூகூஸா ஸுகூதிவிநிவ்ருதெதூவஹி பயள

ஸூதீக்ஷம் உஷ்ணதத்ம் ஐநகதநயாயாம் கருதவதா
 ஜயனெநாகாரி பூவடிநலிதி ப்ரொபுதஹ
 வரி மூணவ்யாவ்ய திஷ்ணமுவநெஷு மூணதொ
 நிவரதீஹி-2 ப்ரொகூம் பூவடிநலிதொ-2நய்ணகிலவி

சுய ஹயிஷொகூதா ஹவதிதம் பெயெ பூவடிநம்
 பூதெநம்ஸெஷ்வம் ஸுயதநநிவரதீஹி-2
 பூவரதெநீஷ்ண கருதலிஹ சி வகூ-2-விதம்
 யதிஷ்ணா கி ஹொ! காருத கருவயா தலிவரணம்!

சுதஸெதலிதூ பூவடிநஸோவ்யா கருதிரஸள
 தலிகொவாயக்யாய்வலிதிலயீ நாதஸகூதி
 பூவரதெநமூயா சலி-2 நஹவெஷாஷ்ணிஹ
 தலிஸள விலாஹொ-2 ஸூ-2-விதலிஷயீ ஷொஷ்ணியா-2 ||

என்று ஹதயாவர க்ஷயிலே சொன்னோம்

பூவதியி-2மூஹகபூணத்தில், ஸாஷெவெஷ்ணி-2 பூ
 யுஜிதாஷ் என்றிரு யாலே நிவரதீர-2-வமானதற்கு பூயொ
 மவியாதம் பொருந்தமாட்டாதாகையாலும் பூவரதீர-2-வ
 ய-2-ம்-2-ஹ்-2-அதுபொருந்துமாகையாலும்-2-பூவடிநமென்பது பூ
 வரதீர-2-பமா வேயிருக்கத்தக்கதென்று சொல்லுவது ஸாஸூ-2-ஷ்ண
 ஷிதமாகாது லீலாஸாஸூ-2-த்தில் நிஷ்கர்ஷித்த வொருவிஷயத்
 தை இங்கெடுத்துக் காட்டி நஸ்தெளிவுபிறப்பிக்கின்றேன். [அதில்
 நாலாவது அத்யாயத்தில் முதற்பாதத்தில் முன்றாவது ஷதிகரணத்
 தில் இதுகாணத்தக் து.] ஷூதகன்விஷயத்தில் தலிஷ்ணதலி
 என்று உபக்ரமித்து நெக்ஷெதொஷ்ணாஷிதத்ம்-2-நாஸூ-2-யண்கூடா
 உ-2-ம்-2-என்று ப்ராஜபதிவ்ரதமென்று ஒருவிரதம் விதிக்கப்பட்டு
 ளது. இங்கு விசாரம் நடக்கிறது ஹா-2-ஷ்ணிகாவஷ்ணிகிரெஷா
 'தலிஷ்ணதலிஷ்ண' வுதஸஸெந உவகூ-2-ஷ்ணத சுந-2-ஷ்ணகி
 யாபூ-2-திவ்ரதாஷ் தடிந-2-ரொயெ-2-உவஸம்-2-ஹாரஸெநா நிஷெ
 யொவி சுந-2-ஷ்ணயாஷெ-2-விஷ்ணியா விஷ்ணு. சுதவந நரீக்ஷதி
 ஹாஷ்ண ரக்ஷணாஹா ஸ கயூ-2-ர-2-விஷ்ணு-2-யெவ ரக்ஷணயா விஷ்

யதெ; ாதஸஸ்கஹுஸு ப்ரவரதூநிவரதூநிநாஹுதஸாஸு
உதி. இதனைச்சுரிது விவரிப்போம். சுமஹுஸ்யமானகாய-தந்திரஞ்
புரதமென்றுபெயர். ஸூதகன்விஷயத்தில் தவறுபுரது என்று
சொல்லியிருந்தும் சுமஹுஸ்யமான காய-மொழும் மேலே சொ
ல்லியிருக்கவில்லை. உத்யஜாதித்யஹெநெஷுத என்றதத்தனை. இது
புரவரதூர-வகார்யமன்றாகையாலேபுரதவிபியாக எப்படி ஜகும்?
என்று பூர்வபகம். இத மேல் ஸித்தாந்தமாவது. நெஷுத
என்றுநிஷயமாயிருந்தாலும் அதுசுமஹுஸ்யமானவொரு சூயை
யை நிதிப்பதேயாகும்; அப்படிப்பட்ட சூயை எது? என்னில்
“உத்ய ஜாதித்யஹெநெஷுத” என்கற ஸுக்ஸ்பகரி யயே. உதி.

புரட்சியுருத்திலும் ஸரணாமதியில் புரட்சிநுபகாய-
தேவம் ஒன்றுமில்லையானாலும் * வரடெவெவ்விநுபுயுஜிதாடி*
என்று சமூலெயசுரையாக விதிநாணப்படுவது சாதவடிமேயா-
கும். ஹவ துவரதி விரொயிஷுபுவதி நகரவாணீதிஸ்குது-
சுரியதாடி என்று விதித்தபடி. நவஸாயிவஸாயமே வந்து
முடிந்தது. வேறொரு புவ்ருத்தியும் நடதாகாது

புயாஜிதாதிதீபாஸம் வனொவிநொக்ய விஹுநெஃ
 புவர்திரவிணய்யுவம் புவதிரிதொநெநி யசு
 தநெதநு நெஜிநயதநுமஜிநிநய
 புவாஸுநெந யமயதெஸு வஸுதாதுயீஜந |

இவ்விஷயத்தை ஹுதூலாரைக் கையிலே சீலோகருபேண
எழுதிவைத்தோம். அந்தச் சீலோகங்களும் காண்மின். ஸாஷெ
வெஷிநு உயொஜெத் தீலிஹிதி உமவாஹம் ஸம்புஷ்யாஹிவஹ்.
பாஷுஜிதாநெஹிஹிவஹி ஸம்புஷ்யதா ஸாயுஸாஹிவஹி
நெஷுஷெநாஹிஹிவஹி தீலிதி யஹித ஹாதகஸ்ய வுதம் தந்
ஹாஸாத் திஹிவஹி வுஷ்யத விவஹி ஹாஹி பாஹிகாராஹி

பொருந்தாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் நிலைத்துநின்ற சுயதவ ஸாயத்திற்கு பூகாஸகங்களாய் ததநீவாஹஸுபங்களாய் வினை கின்ற வாஸிசஸூசிததிகளும் காயிகபூணாரோகிகளும் ஸ்வரூபத் திலே புஞ்மத்தனை.

பங்குனியுத்தரத்திருநாளிலே ஷிவஜிஃவதிகளின் முன்னிலை யிலே எம்பெருமானார் பூவத்திபூயொமம் பண்ணியருளினாரென் றால், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைக்குலைத்தும் 'சிறற்றவேண்டி' சிந் திப்பேயமையும் என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடந்தும் ஏதோ பண்ணியருளினாரென்றபடியன்று. சுலோஜிஸர்காரான பின்னாறார் உய்யும்பொருட்டு ஷி ஜிஃவதிகளுக்கும் தமக்கும் நடந்த வாவா டத்தைபூஸுதிகரித்தருளின வித்தனையே இங்கு துஸஸொயம், இவ்வய-ஃத்தையே தேசிகனும் 'முகூலிவதெய ஃகிவதெயு டெயெக யாஹோ யொலள வுரா ஸேகிவிஷ் டிமவிதாய-ஃ டு ப்ராவிஷ் பூகாஸயதுத்' வாரஹஸூத் ஸ்வாடிணஷ் ஸரணாமதி குலார. ' என்ற ச்லோகத்தந்தினால் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக (மஜிஷாஷெஜாவசூரெ) சுருஹம ஈஷ ஹாஷுகார. ஸஜாஅய-ஃஸம்பூஜாயாமத அயவஅநெக ஸ்யபத-ஃஷிதம் தஜாலாவஷ் விஜிஷிஸெஷம் ஸாத ஸ யிஸ ஜி ஜீவயிஷயா யஸாவக்பூகாஸ நு என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தி யும் ல்ல தெளிவையே பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீஹாஷ்பகாரருக்கு ஸஜாஅய-ஃஸம் பூஜாயத்தாலே அயவஅதம் சூமதமானது ப் குனியுத்தரத் திருநாளிலே ஸந்திதிபுன்மண்டபத்திலே அன்றிறே பெரியநம்பிகள் பக்கவிலே பெற்றவதுதன்னையாயிற்று இங்கு தேசி அருளிச்செய்தது: 'அபொஹாரணாத டுஹாரணத்தாலே பூ வத்திமூலாதம் பிறந்தபின்பு என்று ஸ்ரீமதாஹஸ்யதாயஸாரத்தி லருளிச்செய்தப்ரக்கிரியைதானே இங்குமுள்ளது. அயவஅநமும் அதடியா பூவனென்றுபேர்பெறுவதும் ஷ்ரீ ஸம்ஹார ஸமயத் திலேதான் எங்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகன் தமிழ்ப்பவத்தியா லும் ஸம்ஸ்க்ருத பத்திய-லும் தெளிய வெளியிட்ட ருளிஞா யிற்று. வஅதஸஸூமும் உஹாரணஸஸூமும் வாய்விட்டுச் சொல்லு

வதையே காட்டும். உபதேசமுஹணஸமயத்தில்தான் அயத்திற்கு வாய்விட்டு உவாரணமுள்ளது. மற்றைப்போது எில் உவாரணமாவது உவாரணமாத்ரமேயிறே.

இன்னனன்றிக்கே. அயவஉதெந ஸூய நுஷித நஜாவஹி டிஜாவியெஷ்டு” என்றவிது எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின் முன்னே சரணாகதி அதுஷ்டித்தபடி யக்கூறுவது என்றே கொண் டாலும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அக்கு அர் அயா நுஸூயாநம்செய்தருளினார் என்னுமதுக்கு மேற்படச் சொல்ல லாவதொன்றில்லைமே. ‘ஸ ஸாரஹீதியாலே சரணாகதி செய் தருளினார்” இத்தாதி ஸ்ரீஸூக்தி ள் வரஹஸூமிருந்தாலும் இவை பூவத்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த கூடிங் ளாக மாட்டா. இவ்விருந்தருமானாலத்தில் ஸிக்குந்தனையும் ஸஸ்வார ஹீதி சநுவதி-இத்தே ரு தன்றி நிலத்திலேயே இந்த ஹீதி நிவருத்தமாகின்ற தென்பதில்லை * அலகிலே னிறையுமென்று தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உ டிக்கீழ்மார்து புருந் தேனே * என்று ஹஸ்வஉவ-இணம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ் னவோடேஸ ஸாரஹயாஹ்வருத்திரானமை ண்டிலோம். பூதஜீ தசுதிராசுமானஸ ஸாரஹீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணிலா வியவைவரால் குமைதீற்றி*எ ன் கிற திரு நாய்மொழி*அகலகில்லே னுக்கு சுவடுவஹிதொத்திரமாயிருக்கும்படி ராணுகின்றோம். தேசி கன்*நடுஸூக்திராஹ்வெவரஹி . நிஜஹா நிஹ-உரொநிஹ-உயொ ஷ்டி*என்றருளிச்செய்த பிறகுளத்தனையிடங்களில் தம்முடையஹீதி யை மேன்மேலும் வெளியிட்டிருக்கிறாரென்பதை ஊன்றி ரோக் வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதனையும் ஹயாநு வுதி சுவாஸிஹய-இமாயிருக்குமென்பது திருமங்கை யாழ்வாரு டைய * மாற்றமுன * என்கிற திருமொழியினால் ன்கு ஈட்டப் பட்டதாம் . : உதஜநிஜாவியெஷ்டு.

பொராபூந்நாஷ்டிகாநெற-₃ நுஷாவ-₃ஹுளெ

மஜிபுஸுலாஹுத டீனவ

தலிந் ஹாந்ஜாஸகூநிஷ்யொழ்

வி டிஸ்ட்ரிக்டு டீவீலப்மென்ட்.

உவவாவ்வுதம் சுழிநுதிஹுஹாரயீ: |

யு ததிலுவாநுவதும் விஸுரணீதெது வாழறெ

சிந்தாவதொவ்வாஸவ்ய ஹவெக்சுத்யபூத தா

இது ஸ்ரீநிவினாநா ஹெய்ஸ்கூபரரிடமிருந்து

❦ நயாஸதிலக திவ்ய ஸௌகந்தி விமர்சம் ❦

பொருள் ஸ்ரீரீதி நதாஸதினுகெ ஸ்ரீராகசிதயஜி - மழ

சுவாமிந் சியாகெஷ்வி தஜஸம்ஸயஜீய தெ

ந்யாஸ தில் த்தில் * சுதொநநா முஹண்வஸமொ யாதி ரா
மெஸ யவகி வ மூநுள ராகுஹரநிஹிதொ நயதெ நாவி
கெந லுஹி^௧கெஹொமாநு சுவிஜிதநரவஸ்ஸவகஸ்யாஹ^௨ ராஜி
கவத ப்ராபுள ப்ருஹவதிதயா ஷெஸிகொ ஷெயாயு * எ^௩ கிற
சுலோ மும் இதற்கடுத்த ராகவு ள * உகூர யநஜய விவீஷண
யுகூஷ்யா தெபுத்யாயத்யுக்ஷணமெநஹ^௪வதா விதிண^௫பு
காவரம் ததந^௬ஸஸுஜி வயிவெ நித்ய ப்ருஸீ^௭ஹமவநு உயி
ர மநாய * என்கிறசுலோகமும் இனி விமர்சி^௮ ப் பெறுகின்றது.
முந்தி சுலோ த்தில் ஷெஸிகொ^௯ப்யாயு * என்று எம்^{௧௦}கு
உவஜிஷமா பாடம். இப்பாடத்தில் பிறர்கூறும் கு ற னுக்கு
சுவகாஸமெஸமுயில்லை. ஷெஸிகொ^{௧௧} என்றது எம்பெருமானு

ரோகியது எப்பா பெரியோர். இது எம்பெருமானார்க்கு
அஸாதாரணமா திரு. மாமல்லா மயாலே இந்தஸரம ந்யஸஸ்த்
தொண்டு உடையவரென்று பொருள்தொள்ளலாகாது என்ன
தொண்ணுது; செபிரிகெஹு என்றிருந்தாலும் செபிரிக என்றிருந்

தாலும் எம்பெருமானாரைக்காட்டுவதில் ஒளசிதழ்வதிடையேயுள் ளது; * தலிநாராஜாநாபயே-மாராநிதிவவடி லாதி நாதத் து * என்பது ஸாப்ரஸித்த ப்ரமாணம். * சுநொநநொதலாபியான இந்த ச்லோகத்தின் ப்ரபேயத்திற்கு விவாணருபமா வும் இந்த ஷெஸிகெஹ்வடித்திற்கு வியாக்யானருபமாகவும் அவதரித்ததான [சுநொநநொதலாபி] அடுத்தச்லோகமும், இங்கு ஸ்வலவ லாவகமாகும். ஷெஸிகெஹ்: ருநுநாநாநிரெவ என்று ர் இம்.

முன்றியும், ஸ்வாமி தாமே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ய ராத்கில் யி காரி விவாநாயிகாரத்தில் இந்தச்லோகத் தப்பூர்ணமா அதுவ ளித்து “ந்யாஸதிலகத்திலே சோன்றோம் என்றருளிச் செய்தவி டத்தில் தடிவலவலிதவலவ-த்திலே ஒருமலையில் நின்னம ஒரு மலையிலேயாவும் ஸிம்ஹ-ரீரத்தில் ந்து னிப்பே லே ப ஷய ரர் ஸமஸாராதிலங்கம பண்ண அவரே டு டன குடல்து லே ர உத்தீர்ணராவுதோமென்று முதலியாண்ட னருளிச் ய்த பாசர என்கிற ஸ்ரீஸுத்திகா ய தே தத லி லா ரா ஸயமும் இங்கு ஸ்வலவலாவகமாகும். எ ள்கிறவடி இன் றிக்ே ஷெஸிகெஹ்வடியாஹு: என்றிருந்தால் ப ன் மிலேச் சாடிகளுக்கும் ஆகவேண்டிவரும் என்கையும் டொடிதம்; மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷியமும் தேறும்படியரைக்குஞ்சர் என்றவிடத்தில் ‘மிலேச்சஅண்டாலாடிகள் டே, றும்படி என்றுபொ ருளாய்விடுகின்றமையை அறிந்தும் அதைத் திருத்திக்கொ ி வில் லையே உடையவர்ஸம்பந்தத்தை ஒருபடி பெற்றுமிலேச்சாடி றும் முக்தியடையப்ராப்தியுமுண்டு; வலிசர்களு டெ ல்லாம் முக்தியுண் டாவதாக இந்த ச்லோகந்தன்னிற்சொல்லிற்றில்லையிறே. ‘டியாஹு ஷெஸிகெஹ் நாராநாநாபயே: ஸுஸாஸாஸிநா ஸவெ-ஷாஷி ததொபாவள ப்ரஹவதி’ என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்று மில்லையே. கீழ்முன்றடிகளில்ஸாஸாஸாவஸூகதை காட்டிற்றிறே.

எம்பெருமானார் தேசிகன்மூலத்திற்கு நெடுநாள்முன்னமே
திருநாட்டு முந்தருளியாக இவ்விவரத்திமிசில்லாமையாலே
கூடப் பூதபூதவழி என்று வதாராதிக்ரியை ஒருபடியா
லும் பொருந்தாது என்கிற பொருளும் பலபல பொருள்களுக்கு
உதாவகம் ய் நிற்கும். * பூணாடும் துஷ்டனாடும் பூதிமரணா
தா லகல * என்றதுதானும் பொருந்தாது என்னவேண்டியதும்.
செய்காருவதுவழிதர்களுக்கு தாதுபூதி முறங்கள் டுவாடிமே.

பொ. சுவாவதாரபுரெஷ்டததி பூதபூதிததுவததெயதி

விவாடாபூதவதெயதி துயுதெயதிதீகதததா ||

யதிரா ஸப்ததியில் * ஸுநனுவிக்ஷிவதி ஸு விஷ்ட * தாய
ஸுணஷ யதிநா விஜ்ஞாநதிதூநயம் யிவதி * பூயயதி யதி
கூலாஸு * யதிகூலாஸுதீவ ஜாஜுதூத உஹ * என்று பல
விடய ளி வதாராதாயகருவனாருவபூயாமமேகாண்கை
யலே இவற்றிலும் சுவாவதாரதீயமகை சுவஜாதீயமாகும். * பூய
ய விதெஷு தீகததாவ பூயாரவதூதிரககணை பதீதூ.*
என்றவிடத்தின்போலே இங்கும் எம்பெருமானருடைய ஸக்திகே
[அதா து ஸாஸுதூவிஸேஷத்திற்கே] வதாராதகாருவதூதூ

ம் சொல்லிற்றாக உணரவேண்டுகையாலே ஒருபொருத்தத்திற்கும்
உத்தியில்லை. ஆகவே 'செய்கெனெயாடிபாரு' என்று ப்ராசீந
பாடத்தி நுவபததி மயமுமில்லை. ஆனாலும் பிறர் ஆரீகக்கும்
பாடத் தயே ரம் முழுமனமாகக்கொள்ளவும் குறையில்லை.

பொ. தூலாதி கீயவதெய செய்கபாஸுதூவிததெயாரு
ததூவி துதீயபாருணை தூயாபி திவிவதூலாய ஸுவதூலு
கிகூலாநதூவாபூ வணம் ததெயுகெனெய ய விதெஷுதூ
செய்ககணைதூதூ ததூதூவிஸுகாரு திவதூதூ ||

இதில் ஷேரிக் என்பது தமக்கு நேரே ஆசார்யரான அப்புள்ளாரச் சொல்லுகிறது என்னும் பொருளையே முழுமனமாக இசுகின்றோம். அடுத்த ச்லோத்தில் எம்பெருமானைப்பற்றின நிஷ்டைஹநிஷேஷ மிருதையாலே அவரப்பற்றின சிறப்பு அந்தே விவரிக்க எளிதாம் இங்கு * ஸுஹ்ருதேஹாநாநு விஜிததூலஸௌ ஸ்ரீஹ்ருதாஜி * என்கிற த்ருஷ்டாந்தஸ்வாஸ்யமொன்றே விசேஷித்து விர்சி விரியது அந்த விமர்சனத்திற்கு முந்தே சிறியதொரு விவரப்படிமுண்டு. இங்குதான் சில த்ருஷ்டாந்தக் களைக்கொடுத்து அருளிச்செய்கிற ஆராயர்களின் திருவுள்ளம் யாதாயிருக்குமென்ற ஆராய்ச்சி மிகுமையானது. முதலியாண்டாஸ்விஹ்ருஷ்டாந்தமொன்றையருளிச் செய்தார் இங்கு தேசின் முன்றுத்ருஷ்டாந்தம் விடுகிறார். த்ருஷ்டாந்தத்திலுள்ள லக்ஷணங்களும் ஷாந்தாந்தி த்தில் ஸமர்விதமாகே டிய நியமமில்லையெனினும் யஜ்ஜி விஷயமாவது உபவிஷயமே. அதுதான் இங்கே எது என்றால் அஜ்ஞனும் அஸக்தனுமானுக்கு ஸுஹ்ருதவிதவித்திக்காகத் தனியே ஒருபுறத்தியில்லையென்பதுதான் ஒவ்வொரு த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் புத்திரியிதானுகிறது இவ்மயம், 'னை மதியிந்தியைப்பதற்காகவே கிடர் த்ருஷ்டாந்தமிடப்பட்டது. முதலியாண்டாஸ்விஹ்ருஷ்டாந்தத் தவிமர்சிப்போம்' ஸிம்ஹத்தின்மேலிலே ஒரு ஐந்து இருந், ல் அது மலையைத் தாவுதற்குத் தானாகவொருமுயற்சியொள்ளவேண்டா' ஸிம்ஹஸாரீரமூலசுவமாத்ஜிரமே அதற்குப்போதும் என்பது இங்கு ஸுஹ்ருதாஜிதம். அப்படி உபயவருடைய திருமேனியிமேல் ஆடான்போல்வார் ஏறியிருக்கவேண்டுமென்பதில்லை ஏதேனுமொருபடி தத்துவநிபுந்தால் தாவதெவ் ஸுஸாராதிய வநம்பண்ணிப் பேறுபெறலாமென்பதே நிஷ்டைஷானுகிறது. இதெல்லாம் வாராஜிஷேஷஸாஸ்திராபிஷேகத்தின்கேசுதிவாடிமா இருக்குமானால், ஸுஹ்ருதவிஷயமான ஆசார்யர்

இதனை ஈஹஸ்யகார்த்தத்தில் நிஷ்ரக்ஷஸ்தஸம் எனில் குறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய பூசைத்தியிராது. ஆவே அதிஸயோக்தியன்று உள்ளபடியே சாஸ்தார்த்தமே யென்றிசையவேணும். வனவஹ முதலியாண்டான் உடயவருடையதிருமேனி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணரானை க்குப் போதும்' என்றருளிச்செய்ததுபோல, தேசினும் தமக்கு அப்புன்னாருடைய ஸம்பந்தமாத்ரத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னும் மல ஜாஹ்யுவெயம். இப்படி அநுஸந்தித்த ஆண்டானும் தேசிகனும் வனதாவதா நிறுத்தொருநிலையொலி என்றிருந்துவிடாமல் உதாரணை ர் னிலே சிலரைப்போல்அத்ருஷ்டார்த்தமென்று தனியே ஒரு ரியா லாபம் அநுஷ்டிக்கொருப்பட்டிருப்பார்களாகில் அர் ஸ்ரீஷ்ரீமாத்ருபித்தருளிச்செய்தவை நிரூபக ளா வன்றே பூஸ்யமிக்கும். 'ஆசாயஸம்பந்தமே எமக்கு உத்தரம்' என்று இவ்ளே அருளிச் செய்திருந்தார்களாகில் இவ்ளவு நிறுத்தமாக இத்தரம் விஜ்ஞாபிக்க அவராயிராது

நம, இந்தத்ருஷ்டார்த்தஞ்ஞ வஸ்யுதா நெரயுக்ஷ மில்லையே அஜ்ஞனும் சுஸக்தனுமா ஜ்ஞாஸ்திக ரிக்குற யற்றிருப்பானொரு பெரிபோனையணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று லோவநத்திலே இந்தத்ருஷ்டார்த்தம் உபசீர்ண ரகின்ற யென்னில் * ஹஹெஹொமாநு சவிஜிதநவஸைவகஸ்யா ஹகாஜி * என்கிற அரஹ்ஷாஜத்தை விசேஷித்து ஆராய்ந்தால் இங்ளே சொல்ப்போகாது இதையே நன்கு வி ரிப்போ

இங்கு ஸேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானானால் ரம் எப்படி அவருக்கு ஹகாராவோம்? என்கிற அரஹ்ஷம் டண்டா ரண்ய ஸி ரான மஹர்ஷிகள் * மஹாலிதாஸுவொயநா * என்னும்படி டிராயாதுகினுக்கு எப்படி ஸஹகர்கள்? என்கிற அரஹ்ஷத்தோடொங்கும். வரண, இங்கு எம்பெருமானார்க்கு

விவகை யில்லை அப்புள்ளார்க்கே விவகை என்றும் இசைந்து
போதோ மா மி பு இந்தொடிமே இப்போது நிரவகாபம்
பெயரின எ றவடித்திற்கு எ றசயடிமானுலும் ததொஷ்வம-
திலே நிவிஷ்ரானுரொல்லாரு ஸஹகாடி எ றவடித்தினுலே
பு ஹ்ரானு கு றயில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு * சுவிதிதந்ரவ * என்கிற விசேஷணத் த ஸவாமி
எதற்கா இட்டருளினார் என்கிற விசாரத்திலே ஒரு ரும் புகுந்தி
ரா ஸாராஸ்வாதிநீகாரும் ஜோநாவாவத்துக்கு முதல்த்ருஷ்
டாந்தம் ஸகூலாவத்துக்கு இரண்டாம்த்ருஷ்டாந்தம் உஹபாவா
த்துக்கு மூன்றாம் த்ருஷ்டாந்தம்” என்றி ளவே கூறியுள்ளார்.
* ஹுடிக்கெஹொமாநு நாவதிஸவியெ ஸெவகஸூலாஹகாடி.*
என்றாவது நாவபூலாவமேயின்றிக் யா து ச்லோ மியற்றி
யிருக்கலாமிதே * ஸஹ கார: வரீகரஸாஹிபூயெ விஸெஷ
ணை * எ ற லக்ஷணத்தி படி அணிபெற றே இவ்விதே ஷண
மிட்டரு ரியிருப்பது.

ரா ஸே வ பண்ணிப் பொருளப டத்த ஶாத்ஜனு டய
ஸிஸூபூஹதிகள் முக்திகல்பமான ஹோம்களை அநுபவி்கு
மிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ரா ஸே ப ண்டே னுமெ ப
தில்லை அரசனைக் காண் டதானும்சுதவெகித ராஜஸே ப
ணிப் பொருளீட்டிச் சேமித்து த்த ஶே பூயாதனா லொரு
ன். அவனோடு குடல்துடங்குடையாரெல்லாரும்ராஜஸே ராநிர
வெகூடர்களாகவும் ராஜஸேவநிரீக்ஷணநிவடிவெகூடர் ளா வும்
பலபலபோகிகளை பறுபவிக்கக் காணுகின்றே இத்தனை டிஷ்டா
கீகாரித்திருக்கின்ற ஆசிரியரது திருவுள்ளம் ஹவடிநாவத-
நம்பண்ணி ஆசார்யஸர்வஹௌமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்து
வைத்த அருளென்னும் பொருளை தடிநுஸ்பவிகளனைவரும் அவ்

வதுபந்தமாத்ரமேயடியாக ஹவதநுவதநநிர்வெக்ஷாகளாய்ச்
 செவ்வனே அதுபவிக்கக்கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்என்னுமித்தனையே
 சதஜிவஜித்ராவயெயடி. * காகெஹஜாஜியாக்ஷிதாஜிஜித்
 யாதிஸ்தலங்களில் ஸாஸ்திரஜிஞர்கள் சஜிஹஜிஞர் என்றுகொண்டு
 [காகவடி டிவஜிவவாதுகெஸிபாஜாஜிநாஜிணிகஜி]என்பா.
 அதுபோலே, சவிஜிதநவஃ என்னுமிடத்தில்தவவடிம் லெவக
 னையும் டிஷ்ணயா காட்டித்தீரும். [சவிஜிதநவஃ. சவிஜிதலெவ
 கஸெதஜித் ஹவதி.] இதுலெளகிக த்ருஷ்டாந்தமேயாதலால்
 டொகடிஷிக்கு அதுமுணமாகவே பொருள் கொள்ளவேண்
 டதலால் இது மிகவும் உபபந்தம் ராஜிஸேவகன் ஈட்டின பொ
 ருளை 'டெர்டிஹோதங்களையதுபவிக்கின்ற தடிந ஸம்யி ள் அர
 சனைக்கண்டிருக்கவேண்டாமைபோலவே ரா லேவியான ஸ்ரீமூல
 புருஷஜெய' ண்டிருக்கவேண்டாவிதே. இஹால் ஆசார்யசி ர
 மணியோடு வஜிவஹிதஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் சதஸுயஜா
 த்ராஜெவெ தொ பேறு பெற்றேதீரு ிக் எ'னுமிடமு'
 அ ி ள் அ' ரசார்யனுடைய ஸம்பந்தொ ர' றயே ஒரு றது
 பெற்றிரு' டே ணுமென்னுமிடமு' வஜிஜிதமாயிற்று

லெவ லஜிதாஜி * என்னுதே ஹகாஜி என்றதிலு
 ஓர் அற்புதமான அர்த்தம் அமைந்துள்ளது முன்வாடிங் ளில்நிஜி-
 ஷிர் ளான சஸுஹம் வம்முவும் வழிதெரிந்து தாமே நடக் ல்
 லமையற்ற ற ளாயினும் 'என்னேவழிநடத்தியருளவேணும்' எ'று
 றாய்திறந்து இரந்து நிர்ப்பந்திக்க வல்லவர்களேயென்பது நிர்விவா
 டம். அ டே றாய்திறக்கவும் வல்லமையற்ற சிறுகுழற் றதைய
 ச த டிஷ்ணஜீகரித்ததனால் அதுபோலே நாம்பூர்த்த நடி'
 செய்யாதேயிரு' டே ணுமென்றும் சவெக்ஷாநிர்வெக்ஷமாகத்த
 டே பேறு ற்றேதீருமென்றும் தெரிவித்தபடி. தேசி திவ்யஸூக்தி

யாதலால் இன்னமும் ஆழ்ந்து ஆராயில் சீரியபொருள் பல்
பெறலாகும். ஆயினும் இவ்வளவிலே நாம் துஷ்ராகவிரும்பும்.

சுதொநநெதிஸ்கூவவிழிதநவஉத்யை கூலாஅயவாவொடெ
உதொரஸ்தாஹு கிவாமயுதிதி விஜரெபெலிவெகீதடலு: உ
கூயகூம் உயவாஹிபுணிவதநகயா ஷெயிகாநாஜஹீஷா நெ
வெதிஜாதுதெதக்புலவதிநஹிசி? தாடிஸ கருவலு: !

உராராஜஸெவா விதநஹாதய:
நியிந்தயுகிவபெஷி, தயீயாஹுஸெவெ !
சுநாயாஸமந யயாஹுஜெத உ
தயா ஸரிஷ்யவமடா நுஹனெ மாரொஹுடி !

சுஜீஹிஸுரிஷெஷஸகூம் நகாயடா
உகூஹாநுவததி வுயகெந ஹுய
நியிந்தயஸவாநு யஸகாஸெஷகூணஸி
வஜெஹாநாஹிநிஸகூ உதயாதி வெஷிடி !!

சுவிழிதநவஉதிஸ்கூவிருஹா
கயலிஹகருயய விஷுஹெஷகூடி !
உதியதி ருயயதி ஹாஷிவிஷெக:
புசிவஹ உஷிஹ நெததஹவாய !

உதயாதி ஹ ஹாஸகபகூணகூணத்திலே பர் ப்பேசினேம்.

* உஷிசு விஸெஷதொவஸெயடி. * நீதிஸ்தலங் ளிதே ட
பெறும் வ்ய ஹாங்களில் முக்கியமான ஒருவிஷயத் த மாத்நிரம்
ன்கு நிரூபணம் செய்து டெற்றி பெறல் மாயிருக் ச்செய்தேயும்
வாவஷுகஸிவாணிகள் தங்க் பேற்றுக்கு உடலா ப் ப பல
விஷய் னையும் உபஷ்டம்ப மா எடுத்துப்பேசிடே தீரு ர்
ஒன்றே போதுமாயிருக் இத்தனைவிஷயங் னை ஏதற்கு எடுத்
துணை ன்றீர்' என்றுபுராவீவாகர்கேட டொண்ணது. அதுபேச

ல்வே நம் ஆ ரியர் னும் பேற்றுக்குடலாகப் பலபலஸாயதங் கீ
யும் எடுத் க் ராட்டு தானது 'எம்பெருமா'னுக்கு ஒருவழியாலும்
'ணழிவு சொல்லப்போ'ரது என்று காட்டி படியத்தனை
ஒன்றோ மற்றொன்று சுவொத்திதமா மாட்டாதென்றுணர் .



௫ ச உதூராயநஜயஸோகாயுநிர புவணா !

உதூராயந ஜயெதூராவதூராயுயா யுபுகாஸிதஃ !

க லாரவரதூராயெயு, ஸிவனவாஞ்சாவவாழிதெ ||

ஸ்தம்பூராயஸாரணிக்ரெதொ2ஸூவதூ

ஸூராயெயா யாதா நமஸூத உதீதூஸோகூர !

தூவதூனிக்ரெதூவ ஸூத ததெயவ தூவா.

தூவதூந வதீகூ நவா நநா தூயா2

ஒளி 'ரொ'டு இருளைப்போக்கவேணுமாபோலே ஸூ
யுத நிருபணத்தை அழகதாகச்செய்தன்றோ ஸூராயுநிரா
காண 'செய்திரு' ணும். *உதூராயநஜய விவீஷண மகூத
யாதெ பூதூராய மகூணமெ லுவதா விதீணயு ஸூகூ
வா ததூநாஸூராவயிவெ நிதீம் பூவீத லமவநூயி ரா
நா * என்கிறவந்த [நூராவதிமக] பூஸூகீத்தியின் பொ
ரு வூராவதூநலாவேகூமேயன்று . ஆனாலும் இங்கு மகூண
மெ லுவதா விதணய வரம் ஸூகூ எ ன்று வெநிதூ
மலய ராஸ் ராமி அருளிச் செய்திருக்கையாலே அந்த ஐதிஹ்யம்
உள் படியாது. எ ன்று சூவ்வாகூதத்தைக் கொண்டே நாம் தெரிந்
துரொ ளு ணும் 'துடுப்பிருக்கக் கைவேவானேன்?' என்று
அ ந்த ம் ரா ருளிச்செய்த ண்கிலே, பூநியிராசார்யார்தாமே
விஸ்தரித்து வியாக்கியா ம் செய்தருளியிருக்கையாலே இங்கு நம்
முடைய ஸூநாடிகளுக்கு கிஞ்சித்தும் அவகாஸமில்லை திருக்கு

என்னைவோடா? இங்கனே ஸ்ரீராமபரமஹம்ஸர் விவக்ஷித
மென்று ராட்டியருளே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸ்ரீஸயிநிஷ்
ரணமெனாதே ஸம்ஸயி ஸம்ஸ்யூக்திஸ்தரணமென்று வழி ராட்டி
விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு ஸம்ஸயிபடிமுள்ளன முதல்
வடம் ஸ்ரீராமபரமஹம்ஸர் ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாய்
இரட்டாவது ஸம்பந்திபதம் தத்ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றுகிறது.
ஆகே எம்பெருமானாரோடு பரம்பரா ஸம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கும்
பேறுதப்பு. இது என்பதே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
யினால் நிஷ்ஷேபஸிம்ஹாயிற்று.

நம் தேசிகனுக்கு உடையவரோடு வனவுவவடிவவழி
மான ஸம்பந்தமேயன்றேவுள்ளது ; அப்படியிருந்தும் சுதாஸு
மென்கிற ஒரு சொல்லையிட்டத்தானே * தடித ஸ்வரூபாவதி
வெது * என்றருளிச்செய்தார். “ ராஜாநாஜஸ்யாயு ” என்கிற
வ்யவஹாரம் கூர்த்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் ஆச்சான் பி
ளான் முதலானவர் ளிடத்திற் போலே தேசிகனி, த்திலும் சுவர்
ஹதம் : இன்றுள்ள அடியேனி! த்திலும் சுவர்ஹதம் ; இனி
எழேழ் பிறவிக்கு அப் பால் கிண்கிப்போகிற பூனைவண்ண
ஸ்ரிஸ் வினிடத்திலும் வர்ஹதம். ஸம்பந்தத்தில் வ்யவஹித சுவர்
வ்யவஹிதகங்கள் சுப்யொஜகம். மீமாம்ஸையில் * ஸ்வரூப
நாத்வாஜவெயஸ்யுயுவொ ஹதி * என்ற ச்ருதி வாக்கத் தப்
பற்றின விசாரத்தில் உள்ள நிஷ்கர்ஷம் உரைத்தக்கது. ஆ வே,
எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்திகளுக்கு இந்த ஸம்பந்தமே ஹேது

ராஸத்மதியுண்டென்று இசையும். ரீசன் அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு ஒரு சுவஷ்டிமிட நினைப்பது தகுதியற்றது. உவாயாநாஷாநத் திற்கும் மறுபுராவிற்கும் ஸாராநாபிகாரண நெயததும் சுவஸ்திகமென்று புதி ஜோபண்ணி சுதூவதிரொசுவதாபிபு உயாஉதனுவெந அதனை ஸாராபிந்தாலொழியப் பிறர்களுக்கு ஸமீ ஹிதஸித்தியில்லை. இது ஸுதாராஷாஉயாஉமென்பதை இவர்கள்

தாமே இசையவேண்டிற்றும் வந்து முடிந்தது இனி சுயிக
அ அடிகள் சிறப்பெய்தித்.

வாழ்வாருஷாடி பூசாதம் பண்ணும னே எம்பெரு
மா ' அவன் ஒருஸங்கல்பம் த்து ' னென் னெ னெ னெ னெ னெ
ப ' னு கருண். * ஸ்ரீராமாநுஜஸ வஸி ல ஸ யி லெ னெ னெ னெ
கூடி னெ னெ * என்று அவன் ஸங் ல்பம் டெ ர ' டதா ச்ருதப்ரகாசி
சாரியர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா
தான் கொண்ட லங்கு ஸரீரத்திலே ஹவயா ராமாநுஜஸ வஸத்
த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறு டெ னு விம
ஸித்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் ஸையறுத்திரு வில்லே. உ ட
ய ரோடு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தி னுக்கு ாத்திரமன்றி ' னே சுதே
வஜ்ஜித ஸம்பந்தி னுக்கும் நற்கதியு ' டென்று ம் தேசி
திருவுள்ள பற்றியிருக்கிறு டென்னுமிட ' ஸி ராயிவிபா வுளது
இல்லையேல் * ததாமாஸகரி னெ னெ னெ * எ ' னது ஸி ராயி-
மன்றே. [ஸ்ரீராமாநுஜ] என்றத்தோடு னெ னெ னெ னெ னெ
அருளிச்செய்திருக்கையாலே ஸாஸ யவஜ்ஜிதத்தில் விவா
ஸ ஹம் கொள்வதுவஜ்ஜிதம்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டெ னெ
எம்பெரு னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ
நிலையே பர்யவஸிக்கும். "எம்பெருமானாரே. உம்முடைய ல ஸ
யி ல ஸ யிகளையும் னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ
ருமான் வரமளித்திருப்பதாக தேசி னெ அருளிச்செய்திருக்கும்
போது இ ' னெ னெ அநுகூலிக்க அ னுக்கு அதிகாரமில்லை எம்
பெருமானார் இ ' னெ னெ வரம் பெறவுமில்லை எ ' பவர் னெ னெ
ரம் எ ' னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ
ஹட்டர் ஹஸ்யாம பாஷ்யத்தின் உபோத்காதத்திலே ' ததி
சுவிதித ஹவயா ஸ்ரீராமாநுஜஸ வஸத் னெ னெ னெ னெ னெ னெ னெ
என்றும்.

‘ஹமவசுபுஸாடி: கிஷ்ணவாரிதம்’ என்று மருளிச்செய்தார்
 3, பூசுநா ஸ்வஸம்ஹரா: ||

முந்தின ச்லோகத்தில் “சுவிஜிததுவம்” என்கிற பதம் போலே பிந்தின ச்லோகத்தில் [பூசுவாவர:] என்றது உயிர் நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் எனக்கு நிதி கிடைத்ததென்றால் ‘உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்கனே பெறலாகும்? என்று சொல்லும் செய்வாருமுண்டோ? ராஜ்யாஹிஷேகத்திற்கு வசிக்கையிருந்த பெருமான் அன்றே காடேற எழுந்தருளிநாரென்றால் ‘இது எப்படி ஸ்வாஹிதம்?’ என்று கேட்பாருண்டோ? வரத்தின் பயனாக வாய்த்தது’ என்று ஸமாஹிதராமாப்போலே இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வரத்தின் பயனாகவே சூக்தம் யி களுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸ்வாஹிதர்களாவேணும் என்கிற திருவுள்ளத்தாலிதே தேசிகன் [பூசுவாவர:] என்றரு ளிச்செய்தது. ஸ்வ-ஆஸாநம்போலே அரங்கன் வரமளித்தானெ ன்றால் இதுதன்னிலே சொல்லும் செய்ய பூர்த்தியுண்டோ? யாரை நோக்கி சொல்லும் செய்வது? இதற்கு விடையளிக் வேண்டிய டமையே மக்கில்லையே.

வரபூசாதபூசார: கீஷஸ ? என்கிற விவரமொன்றி லேயே இவ்விஷயம் அமைந்த முடிவுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான மூருவிஜ்ஜாமெல்லாம்; சாதபேஷிதமேயென்னலாம். வரபூசாத பூசாரத்தைப்பற்றி முன்னோர்களே ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய் திருக்கும்படியை நாம் நிரவதீதமாக நிரூபித்துள்ளோமாகலால் அதனைமாறுபடுத்த சஹ-அதையுடையார் ஆருமில்லை. * ஸ்வஸநி ஸ்வஸநி நிஜ்ஜாணவசி ஸ்வ-ஆஸாஹிஷேதமென்றச்சுதப்ரா சிகா ஸ்ரீஸூக்தியினாலும் வரபூசாதபூசாரம் விஸுதீகரதமே

“ஹிஷ்ணவஹாமதராஷ்ணதஜாயெத” என்று மஜ்ஜிமா ஷத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபேஷிகளுக்கு உபகாரக

மாக விரகில்லை. * உதாஹிஷ்ணு ராக்ஷஸெவஃ * என்னப்பட், விஹ்ஷணவஹாமதர்களிடத்திலே இந்த வஹாமதகவமொன்று தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றுகம் கண்டதில்லை. “வ்யாஜமென்றே உபாயமென்றே பேரிடத்தக், ான தொன்று எந்த வ்யக்திகளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குங்கூடவா பேறுகிடைத்துவிடும்? என்று ஸங்க்ருமவர்ளுக்குச் செவவனே ஸமாதானம் பிறப்பிக்கை காகவாயிற்று விபிஷண ஸஹாமத ராக்ஷஸர்களை தேசிகன் எடுத்துக்காட்டியருளிநார் திண்ணமாக மயுடி ஸூத முள்ளவிடத் தயன்றே ப்ராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது. விபிஷணும்வானோடே சுத்ய வலுவஹித ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கும் பெருமாள் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது பூரணாரூபமாகக் காணப்பெறுமையாலும் பூரண பூதிவஹமானதைக்காட்டினுல்லது ஸங்காகுயஜந திதஸவாயாதம் பிறவாதகையாலும் ண்ணழிவற்ற பூரணஸிங்கமான அதுதன்னையே தேசிகன் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தது.

தேசிகனுக்கு உடையவர் ஸம்பந்தமே உத்தராகமானால் * ததாஸவஸஜிவயிவெ * என்றும் * நித்யோபுஸீத ஹமவநு * என்றும் பெருமானை நோக்கிச் சொல்லுவானேன்? என்கிற வொத்தும் பொருளற்றது. ஒரு உதாரன் பக்கவிலே நெடுநாளாக சூவலாவேகை பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு ாளில் ‘பிரானே நீ கொடாததால் என்கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டு காண் என்று’ இதில் வொத்தாவகாஸமுடோ? எவனிடத்தில் அபேக்ஷித்துக் கொட்டிருந்தானே அவனிடத்தில்தானே இந்த ார்த்தையைச் சொல்லவேணும். வேறொருத்தர் பக்கவிலேசொல்லப் பிஸக்தியுமில்லை எஸிக்கவும் மாட்டாது. “வஸ்துத: நிதியிருக்கும்போது பிறனிடத்தில் யாசிப்பானேன்? எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமே உத்தர மானால் எம்பெருமான் பக் விலே சென்று யாசிப்பானே” என்கிறே ஸ்வி ஸ் இனி அபதரிக்கும்.

சுருஷ்வயஸ்ய; யதிராஜஸுபத்தியிற் * சுருஷ்வயஸுத
 உரவிதூ ஸதா...பரண யதீ...அரணம் வுணீ...
 என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனையிறே. எம்பெருமானார்
 திருவடிகளைப்பணி துதான் உவஞ்சுமென்றும் எம்பெருமான்
 திருவடிகளைப்பணிவது மனசையுமேயென்றும் உவஞ்சுமா
 நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே பூசுவதென்ற
 பற்றுவது முறையோ? உவ வதி உவஞ்சுமென மனசையாவது
 வதவதா... * என்கிற நியாயம் கவிதார்க்கிக சேனரிக்குத்
 தெரியாமையிலையிறே. தெரிந்து வத்து உவஞ்சுமெனத்துக்கு
 எழுபது சுருஷ்வமும் மனசையுத்துக்கு ஏழாயிரம் சுருஷ்வமும்
 அருளிச்செய்தது முறைமையோ? * சுருஷ்வயஸுதி ரகுகெ
 சிவெனெய். சுருஷ்வயஸுதி ரகுகெ சிவெனெய் * என்பது
 போ... ஸ்ரீ ஸுத்திகளுக்கும் * சுருஷ்வயஸுத உரவிதூ
 என்ற ஸ்ரீ ஸுத்திக்கும் பொருத்தமுண்டோ? என்று வினவி
 னால் * சுருஷ்வயஸுதி ஸுத்தி பூசுவதெனமெல்லது வரலா
 யுமென்று என்றிங்ஙனே சிலபுடைகளிலே கண்ணழிவு சொல்லப்
 பார்ப்பார் பிறர். எல்லாம் பொருந்த ஸமவ்யப்படுத்தும் நன்னெறி
 யை வேதவேதாந்த வைபவந்தியிலோ சென்னைத் தொண்ட மண்
 லம் கலாசாலை ஸபாமண்டபத்திலோ பணிந்து கேட்டுத் தெளிய
 பூசுவமென்போம்.

“அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்
 தன் தளேகொண்துன்பற்ற மதுர வி தோன்றக்காட்டும் தோல்
 வழியே நல்வழிகள் துணிவார்டுகே * என்று தேசிகனருளிச்செய்த
 துளர் என்பது நிர்வாடிம். ‘ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மனக்கந்தைப்பற்ற
 வதுதான் நல்வழி; மற்றது அல்வழி என்று இராஜல் ஸபாப
 மா அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே பிறப்பித்த
 நிலைநாட்டுகின்ற ஸ்ரீவசநபுஷணத்தைப்பழிப்பதையேபோதுபோக

ரா. 'ொண்டிருப்பதும் தேசிகாபசாரத்திலே பர்யவஸிக்கும்த்தனை யென்று வடுவெடாகு ஸாரபெ வடநீ. இதுநிற்க.

யுக்ஷணைமெ! நிதழ் பூவீழ * என்னவேண்டியிருக் *
 * நிதழ் பூவீழ ஹவநயி ராமநாய! * என்று மீளவும் எம்
 பெருமான் பூஸாடித்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம்
 பலவு திரிந்துமுன்றலும் மறுபூடிதம் அவன்கைபதுவேயிறே,
 கூடி-ஞ் கு டா தாவின் வாசலல்லது புகலில்லையிறே. ஆசாரி
 யன் ப விலே திருமுகங்கொண்டு ஹவத்ஸந்திதியிலேபுகுவது;
 அடே மு ம்பெறுதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஜசாரியன்பாடே
 மீள் து; மீண்டும் மறுக்கவொண்ணாத திருமுகங்கொண்டு எம்பெ
 ருமானையே தேடியோடுவது; இங்ஙனே யாதாயாதங்களுக்கு ஓரள
 வில்லைமர். ' ணஞ்சுழலையிட்டுப் படுகிற பாட்டுக்கு நூல் ரம்
 பில்லையே

பூவீழ ஹவந யி ராமநாய! * என்றதற்கு தேசிகன்
 டாடிமா த் திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப்
 போம் டே 'மி'; ஹக்ஷபூடிதளவயிகுமாக அரங்கன் பூஸண்
 னா டே ணுமென்று டாரின்படியன்று; 'ஸர்வலோகபரணயரென்று
 பேர்பெற்றிருக்கிற டேவரீகா துணிகரித்து 'அடிதாஸநாடிவாவி
 ஷ்டு' என்று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சேற்றம்
 பிறக் பூ 'தியுண்டு; நம்முடைய ஸம்பந்தத்தையே உலகமெல்
 லா உத்தர ரா கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மதுஷ்
 யவ்ய'தியி' த ஸநத்தைப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றாரே,
 இது எ செருக்கு. என்று தேவரீருக்கு, திருவுள்ளம் புண்
 படும்'பிராடே. அங்ஙனம் புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்ன
 தா யாடே எ ப்பனே.சேற்றம் டே 'டா:தியாயத்தையாராய்ந்து
 திருவு'ளம் உந்தேயிருக்கே ணும்" என்று எம்பெருமானைத்
 தேற்றி படியாமத்தனை ஆக எம்பெருமானுடைய சூதாஸந

ஶாஹுதிசு ௧. ராஜ்ஜியஸகணிகாவீதேவ ஸங்கஹுத:
 முநெலிநுவரிகவிதெ வடயியொ ஹஷ-ஹஜெ ஹஸி
 ஶ்ரீஶாநுவெசிரொமாரா: கரணயா நித்யாகுதீரீடிஸீ
 ஶாஸஸெவெவ ஶவாவிநிமடேயதாதிதேவஹஸிடிதெ

பெருமாள் றாயில் பிரதிவாதிபய் ரம

“தேசிக தர்சந கண்ட கோத்தாரா”

அண்ணங் ர சாரியர் இயற்றிய

நூற்றைம்பத்து மூன்றாவது க்ரந்தமாகிய

அத்நஷ்டார்த்த ஸர்வஸ ம

முற்றப்பெற்றது.